

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2018. július 3., kedd

Tartalomjegyzék

25/2018. (VII. 3.) MNB rendelet	Megújított 500 forintos címletű bankjegy kibocsátásáról	8942
26/2018. (VII. 3.) MNB rendelet	500 forintos címletű bankjegyek bevonásáról	8944
10/2018. (VII. 3.) AM rendelet	A Dél-dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről	8945
11/2018. (VII. 3.) AM rendelet	A Duna–Tisza közí Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről	8963
12/2018. (VII. 3.) AM rendelet	Az Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről	8981
13/2018. (VII. 3.) AM rendelet	A Tiszántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről	9004
14/2018. (VII. 3.) AM rendelet	Az Északi hegy- és dombvidéki Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről	9024
22/2018. (VII. 3.) BM rendelet	A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet módosításáról	9040
16/2018. (VII. 3.) EMMI rendelet	Az új pszichoaktív anyaggá minősített anyagokról vagy vegyületcsoportokról szóló 55/2014. (XII. 30.) EMMI rendelet módosításáról	9040
12/2018. (VII. 3.) OGY határozat	Az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 3/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról	9041
13/2018. (VII. 3.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról	9041
14/2018. (VII. 3.) OGY határozat	Burány Sándor országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	9042

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 25/2018. (VII. 3.) MNB rendelete megújított 500 forintos címletű bankjegy kibocsátásáról

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 171. § (1) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (2) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) A Magyar Nemzeti Bank megújított 500 forintos címletű bankjegyet bocsát ki.
(2) A kibocsátás időpontja: 2018. július 4.
- 2. §** (1) A fehér színű bankjegypapírra nyomtatott bankjegy hossza 154 mm, szélessége 70 mm.
(2) A papír anyagában a bankjegy rövidebb oldalával párhuzamosan futó biztonsági szál található, amelyen az „MNB” felirat és az „500” értékjelzés olvasható.
- 3. §** (1) A bankjegy előoldala többszínű, az oldal széléig kifutó alapnyomattal és bordó képnnyomattal készült, amelynek összhatása piros. Az alapnyomat a bal oldalon található vízjelmező alatt és fölött piros, a szövegtükör körül sárga, kék, a bankjegy jobb oldalán piros és sárga színhatású. A vízjelmező mellett, jobbra 1 mm átmérőjű, sárga színű körök láthatók. Az alapnyomat részeként a szövegtükör középső részén – a Sárospataki vár alaprajzának ábrázolásába illesztve – vízszintes sorokban a piros és barna színű „500” értékjelzés és az „ÖTSZÁZ” felirat ismétlődik, a bankjegy jobb oldalán geometrikus mintázat látható. Az alapnyomat jobb felső részén a piros és sárga színű illeszkedőjel előoldali eleme található.
(2) A vízjelmezőben II. Rákóczi Ferencet ábrázoló árnyalatos vízjelkép látható, amelynek része a vízjelportré alatt vízszintesen elhelyezkedő „500” értékjelzés. A vízjelmező fölött a bordó színű „500” értékjelzés olvasható. A bankjegy bal alsó sarkában a címlet tapintással történő felismerhetőségét elősegítő, egy elemből álló, bordó színű jelzés található.
(3) A szövegtükörben az „ÖTSZÁZ FORINT” felirat, majd egymás alatti vízszintes sorokban Dr. Matolcsy György, Dr. Gerhardt Ferenc, Nagy Márton és Dr. Windisch László névalírása, a „BUDAPEST 2018” felirat, a bankjegyhamisításért való büntetőjogi felelősségre vonatkozó, az „A BANKJEGYHAMISÍTÁST A TÖRVÉNY BÜNTETI!” záradék, valamint a „MAGYAR NEMZETI BANK” felirat olvasható. Az évszám és a névalírások változhatnak.
(4) A szövegtükörben, középen optikailag változó tulajdonságú festékkel (OVI) nyomtatott, vágózó lovat ábrázoló motívum látható, amely a rátekintés szögétől függően lila vagy zöld színű. Az aláírásoktól balra – díszítő motívumokkal körülvéve – Magyarország címerének ábrázolása látható. A szövegtükör képnnyomati elemeinek színe bordó.
(5) A képnnyomat jobb oldali részén II. Rákóczi Ferenc arcképének ábrázolása látható, az arcképtől balra fent a „II. RÁKÓCZI FERENC” felirat, jobbra lent az „500” értékjelzés olvasható. E képnnyomat elemeinek színe bordó.
(6) A bankjegy sorszáma a bal oldalon, a vízjelmező alatt vízszintesen, valamint a jobb oldalon, az arckép mellett függőlegesen olvasható. A fekete színű sorszám két betűből és hét számjegyből áll.
(7) A vízjelmezőtől balra a bankjegy rövidebb oldalával párhuzamos hologram hatású fémcsíkk található. A fémcsíkk tagolt formájú, díszítő motívumokkal határolt középső elemében II. Rákóczi Ferenc portréjának tükörképe, alatta a vízszintesen elhelyezett „500” értékjelzés látható.
(8) A bankjegy előoldalának képét az 1. melléklet tartalmazza.
- 4. §** (1) A bankjegy hátoldala többszínű, az oldal széléig kifutó alapnyomattal és bordó színű képnnyomattal készült, amelynek összhatása piros. Az alapnyomat részeként a bankjegy alsó és felső szélén piros sáv látható, az alapnyomat

többi része piros és zöld színhatású. Az alapnyomat bal oldali részén, a képnymat háttérében II. Rákóczi Ferenc 1703-ban írt manifesztumának latin nyelvű szövegrészlete jelenik meg, amelyet egy szőlőfürtökkel díszített indamotívum foglal keretbe. A vízjelmező mellett, balra 1 mm átmérőjű sárga színű körök láthatók. A bankjegy bal felső sarkában a piros és sárga színű illeszkedőjel hátoldali eleme található.

- (2) A bankjegy felső szélével párhuzamos sávban a mikroírással nyomtatott „500 FORINT” értékjelzés, valamint az „MNB” felirat ismétlődik, és a nagyobb számjegyekkel, illetve betűkkel nyomtatott „500” értékjelzés, illetve „MNB” felirat olvasható. A bankjegy alsó szélével párhuzamos sávban a mikroírással nyomtatott „500 FORINT” és „MNB” felirat ismétlődik, és a nagyobb betűkkel, illetve számjegyekkel nyomtatott „ÖTSZÁZ FORINT”, illetve „500” értékjelzés olvasható.
- (3) A képnymat fő motívuma a Sárospataki várat ábrázoló – múlt századi rézkarc alapján készült – metszet. A metszettől jobbra, lent II. Rákóczi Ferenc ezüst féltallérjának ábrázolása látható, amelyben a rátekintés szögétől függően egy „H” betű jelenik meg. A metszet fölött, balra az „A SÁROSPATAKI VÁR” felirat, jobbra az „500” értékjelzés olvasható, melyek színe bordó.
- (4) A bankjegy hátoldalának képét a 2. melléklet tartalmazza.

5. § A bankjegy grafikai terve Pálinkás György grafikusművész munkája.

6. § Ez a rendelet 2018. július 4-én lép hatályba.

Dr. Matolcsy György s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

1. melléklet a 25/2018. (VII. 3.) MNB rendelethez

A megújított 500 forintos címletű bankjegy előoldalának képe:

2. melléklet a 25/2018. (VII. 3.) MNB rendelethez

A megújított 500 forintos címletű bankjegy hátoldalának képe:

**A Magyar Nemzeti Bank elnökének 26/2018. (VII. 3.) MNB rendelete
500 forintos címletű bankjegyek bevonásáról**

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 171. § (1) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (2) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) A Magyar Nemzeti Bank
- az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulója alkalmából 500 forintos címletű bankjegy kibocsátásáról szóló 18/2006. (X. 16.) MNB rendelettel kibocsátott, valamint az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulója alkalmából 500 forintos címletű bankjegy kibocsátásáról szóló 18/2006. (X. 16.) MNB rendelet 4. § (2) bekezdésében meghatározott 500 forintos címletű bankjegyeket és
 - az új biztonsági elemmel ellátott 500 forintos címletű bankjegy kibocsátásáról szóló 4/2009. (II. 14.) MNB rendelettel kibocsátott 500 forintos címletű bankjegyet
- a forgalomból bevonja.
- (2) A bevonás határnapja: 2019. október 31.
- 2. §** Hatályát veszti
- az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulója alkalmából 500 forintos címletű bankjegy kibocsátásáról szóló 18/2006. (X. 16.) MNB rendelet,
 - az új biztonsági elemmel ellátott 500 forintos címletű bankjegy kibocsátásáról szóló 4/2009. (II. 14.) MNB rendelet.
- 3. §** Ez a rendelet 2019. október 31-én lép hatályba.

Dr. Matolcsy György s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az agrárminiszter 10/2018. (VII. 3.) AM rendelete

a Dél-dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A 401. számú Mezőföldi, a 402. számú Külső-somogyi, a 403. számú Kapos-tolnai, a 404. számú Zselic-közép-somogyi, a 405. számú Belső-somogyi, a 406. számú Mecseki, a 407. számú Dél-baranyai ártéri, a 408. számú Tolnai-hegyháti, a 409. számú Gemenci, valamint a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Dél-dunántúli Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve
- vad élőhelyének általános jellemzését az 1. melléklet,
 - egyres vadfajok állományának leírását a 2. melléklet,
 - vadállomány-szabályozásának irányelveit, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszámot (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszámot a 3. melléklet,
 - vadgazdálkodási tájegységi trófeabírálat irányelveit a 4. melléklet,
 - természet- és tájvédelmi előírásait védett természeti területen az 5. melléklet,
 - hosszú távú természetvédelmi céljait a 6. melléklet tartalmazza.
- 2. §** A vadgazdálkodásért felelős miniszter az 1–6. melléklet, továbbá az azok tervezéséhez felhasznált vadgazdálkodási alapadatok, az azokat bemutató grafikonok és térképek, valamint azok szöveges értékelésének egységes szerkezetben történő megjelenését a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül az Országos Vadgazdálkodási Adattár honlapján biztosítja.
- 3. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter

1. melléklet a 10/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vad élőhelyének általános jellemzése

- A 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (82,4%), az erdő aránya 6,8%.
- A 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (53,9%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 23,8%.
- A 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (80,0%), az erdő aránya 13,2%.
- A 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegység területének közel 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (65,5%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 27,2%.
- A 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 97%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel felét (48,1%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 47,2%.

6. A 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (52,8%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 40,3%.
7. A 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (71,3%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 19,9%.
8. A 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 97%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel kétharmadát (62,6%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 29,7%.
9. A 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel kétharmadát (69,4%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 19,2%.
10. A 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (52,6%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 28,7%.

2. melléklet a 10/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Az egyes vadfajok állományának leírása

1. Gímszarvas
 - 1.1. A 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas létszámát tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó.
 - 1.2. A 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagy jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
 - 1.3. A 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban gyenge-közepes.
 - 1.4. A 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
 - 1.5. A 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
 - 1.6. A 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas létszámát tekintve nagyon jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
 - 1.7. A 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján a felső negyedben, a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.

- 1.8. A 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas létszámát tekintve nagy jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
 - 1.9. A 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el.
 - 1.10. A 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve nagy jelentőségű, a vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
2. Dámszarvas
- 2.1. A 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a létszám alapján az alsó negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége.
 - 2.2. A 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a létszám és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó félbe tartozik. Országos viszonylatban jó minőségű állomány.
 - 2.3. A 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas állománya a létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége kiemelkedő, a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső félbe tartozik.
 - 2.4. A 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas állománya a létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó félbe tartozik. Országos viszonylatban az állomány minősége közepes.
 - 2.5. A 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a létszám és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Mennyiségi mutatóit tekintve országos első az állomány. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó félbe tartozik. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kiemelkedő jelentősége van. Országos viszonylatban az állomány minősége jó.
 - 2.6. A 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák minősége az alacsony trófeaszám miatt nem értékelhető. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad.
 - 2.7. A 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentőségű nagyvad. Országos viszonylatban közepes minőségű állomány.
 - 2.8. A 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a létszám és a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A mennyiségi mutatókat tekintve országosan a 2. legnagyobb szabad területi állomány. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek felső fél csoportjába tartozik. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén kiemelkedő jelentőségű nagyvad. Országos viszonylatban kiemelkedő minőségű állomány.
 - 2.9. A 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a létszám és a teríték alapján az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint nem értékelhető. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentőségű nagyvad, országos viszonylatban gyenge minőségű.
 - 2.10. A 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a létszám és a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége nem értékelhető. Országos viszonylatban közepes minőségű állomány.

3. Őz

- 3.1. Az őz a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben található. Az őzagancsok minősége a Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 3.2. Az őz a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
- 3.3. Az őz a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján a felső negyedben, a terítéket tekintve az átlag alatti negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
- 3.4. Az őz a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján a felső negyedben, a terítéket tekintve az átlag alatti negyedben található. Az őzagancsok minősége gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
- 3.5. Az őz a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve kis jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, a terítéket tekintve az átlag feletti negyedben található. Az őzagancsok minősége a Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
- 3.6. Az őz a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, a terítéket tekintve az átlag feletti negyedben található. Az őzagancsok minősége gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
- 3.7. Az őz a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag feletti negyedben, a terítéket tekintve az alsó negyedben található. Az agancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 3.8. Az őz a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján és a terítéket tekintve is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
- 3.9. Az őz a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján a felső negyedben, a terítéket tekintve az átlag feletti negyedben található. Az őzagancsok minősége a Gemenci vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben található.
- 3.10. Az őz a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.

4. Muflon

- 4.1. A 401. számú Mezőföldi tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
- 4.2. A 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. Az állomány minősége nem értékelhető.

- 4.3. A 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben a muflon nem fordul elő. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 4.4. A 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.5. A 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a muflon 2011-ig szabad területen nem fordult elő.
 - 4.6. A 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben a hasznosítási adatok biológiai és vadgazdálkodási szempontból is értékelhetetlenek. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 4.7. A 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.8. A 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.9. A 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.10. A 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
5. Vaddisznó
- 5.1. A 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben van. Az erősen agrár térségben, a vadgazdálkodási tájegység apróvadas jellegével a vaddisznó megjelenése és gyors terjedése nem összeegyeztethető.
 - 5.2. A 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó nagyon jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben van.
 - 5.3. A 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag feletti és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben van.
 - 5.4. A 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben van.
 - 5.5. A 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó nagyon jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben van.
 - 5.6. A 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó nagyon jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben van.
 - 5.7. A 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben van.
 - 5.8. A 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján a felső, a teríték alapján az átlag feletti negyedben van.
 - 5.9. A 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag feletti, a teríték alapján az átlag alatti negyedben van.
 - 5.10. A 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó nagyon jelentős vad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján a felső negyedben van, a teríték alapján az átlag feletti negyedben van.
6. Mezei nyúl
- 6.1. A 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.2. A 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.3. A 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.4. A 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.

- 6.5. A 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.6. A 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.7. A 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.8. A 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.9. A 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.10. A 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
7. Fácán
- 7.1. A 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag feletti negyedben, a teríték szerint a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.2. A 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.3. A 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag feletti negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 7.4. A 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az alsó negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.5. A 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.6. A 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.7. A 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.8. A 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.9. A 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 7.10. A 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.

3. melléklet a 10/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadállomány-szabályozás irányelvei, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám

1. A gímszarvasállomány szabályozási irányelvei
 - 1.1. A 401. számú Mezőföldi, a 402. számú Külső-somogyi, a 403. számú Kapos-tolnai, a 404. számú Zselic-közép-somogyi, a 405. számú Belső-somogyi, a 406. számú Mecseki, a 407. számú Dél-baranyai ártéri, a 408. számú Tolnai-hegyháti, a 409. számú Gemenci és a 410. számú Dél-balatoni tájegységekben állománycsökkentő, az elmúlt évek növekedését kizáró gazdálkodást kell folytatni.
 - 1.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a vadászati nyomást fokozatosan kell emelni olyan szintre, hogy 10 éven belül a tájegység becsült gímállománya a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közé csökkenjen. A hasznosítás összetételének biztosítania kell az állomány csökkentésére irányuló cél megvalósítását. A kítűzött állománylétszám elérését követően a hasznosítás mennyiségének és összetételének a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közötti állomány fenntartását kell biztosítania.
 - 1.3. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
 - 1.4. A fenntartandó legkisebb szabadterületi gímlétszám:
 - a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 1100 egyed
 - 1.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám:
 - a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 4900 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 3600 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 3800 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 2700 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 2700 egyed
2. A dámállomány szabályozási irányelvei
 - 2.1. A 401. számú Mezőföldi, a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységek területén a dámszarvas szabad területi terjeszkedése és megtelepedése nem kívánatos, a további növekedést és terjeszkedést meg kell gátolni, és az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
 - 2.2. A 402. számú Külső-somogyi, a 403. számú Kapos-tolnai, a 404. számú Zselic-közép-somogyi, a 405. számú Belső-somogyi, a 406. számú Mecseki, a 407. számú Dél-baranyai ártéri, a 408. számú Tolnai-hegyháti és a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységek területén állománycsökkentő, a további növekedést és terjeszkedést meggátló gazdálkodást kell folytatni. 7 éven belül a tájegység becsült dámállományát a fenntartandó legkisebb dámlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám közé kell csökkenteni.
 - 2.3. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.

- 2.4. A fenntartandó legkisebb dámlétszám:
 - a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 250 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 450 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 250 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
- 2.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám:
 - a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 3300 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
3. Az őzállomány szabályozási irányelvei
 - 3.1. A cél a pontos létszám megállapítása helyett az állomány változásának (trend) és állapotának nyomon követése. Az őzgazdálkodás céljait a vadászatra jogosultak által módszertanilag következetesen végzett felmérések alapján a vadgazdálkodási egységek szintjén kell meghatározni. A vadászatra jogosult által végzett monitoring hiányában a vadászati hatóság határozza meg a vadászterületeken az őzgazdálkodás céljait.
 - 3.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a terítéket fokozatosan növelni kell addig az egyensúlyi állapotig ($\approx 30\%$ – 35% -ig), amikor az őzállomány hasznosításának mértéke és a hasznosítás összetétele is biztosítja a vadgazdálkodási egység területén célként meghatározott létszám/teríték fenntartását.
 - 3.3. A teríték bak:suta:gida összetétele 1:1:1 arányú legyen.
 - 3.4. A szabályos korösszetételű (élő) állomány eloszlását figyelembe véve a bakteríték javasolt összetétele $45\pm 10\%$ fiatal, $40\pm 5\%$ középkorú és $15\pm 5\%$ öreg bak.
 - 3.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiailag megalapozott és fenntartható arányokat is betartva, továbbá azok teljesítését az ellenőrző hatóságnak meg kell követelnie.
 - 3.6. A fenntartandó legkisebb őzlétszám:
 - a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 5600 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 2200 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 3900 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 3200 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 4000 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 6800 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 3700 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 4700 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 2700 egyed
 - 3.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi őzlétszám:
 - a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 12 000 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 3900 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 5800 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 4900 egyed

- a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 8200 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 7600 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 5500 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 7200 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 3500 egyed
4. A vadgazdálkodási tájegység muflonállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 4.1. A 401. számú Mezőföldi, a 403. számú Kapos-tolnai, a 407. számú Dél-baranyai ártéri, a 408. számú Tolnai-hegyháti, a 409. számú Gemenci és a 410. számú Dél-balatoni tájegységek területén a muflon megtelepedését meg kell akadályozni, az esetlegesen megjelenő állományt fel kell számolni.
- 4.2. A 405. számú Belső-somogyi és a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységek területén a szabad területi muflonállomány kialakítása nem támogatható, a meglévő állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
- 4.3. 402. számú Külső-somogyi és a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységek területén a szabad területi létszámot 3 éven belül, az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám szintjére kell csökkenteni.
- 4.4. A fenntartandó legkisebb muflonlétszám:
- a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 4.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám:
- a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
5. A vadgazdálkodási tájegység vaddisznóállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 5.1. A Dél-dunántúli Vadgazdálkodási Táj területén a vaddisznó szabad területi létszámát a következő 10 évben a 2017-ben becsült létszámnak legalább a felére (40–60%-kal) kell csökkenteni, a 401. számú vadgazdálkodási tájegységben a szabadterületi vaddisznóállomány felszámolására irányuló hasznosítási tervszámokat kell előírni.
- 5.2. Az éves tervben a meghatározott vadgazdálkodási tervszámokat teljesíteni kell.
- 5.3. 2017-től a következő 3–5 évben 150%-nál magasabb hasznosítási arányt szükséges fenntartani.
- 5.4. A teríték összetételét az állomány csökkentése érdekében úgy kell meghatározni, hogy a kifejlett kocák hasznosítása másfél-kétszer nagyobb legyen a kanokénál és az összes hasznosításból a malac és a süldő aránya legalább 75% legyen. A malac- és a süldőhasznosításból a malacaránynak legalább 25%-nak kell lennie.
- 5.5. A fenntartandó legkisebb vaddisznólétszám:
- a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed

- a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
- 5.6. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi vaddisznólétszám:
- a 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben 1100 egyed
 - a 402. számú Külső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - a 403. számú Kapos-tolnai vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - a 404. számú Zselic-közép-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységben 3100 egyed
 - a 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységben 2700 egyed
 - a 407. számú Dél-baranyai ártéri vadgazdálkodási tájegységben 2400 egyed
 - a 408. számú Tolnai-hegyháti vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
 - a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
6. A vadgazdálkodási tájegység mezeinyúl-gazdálkodási irányelvei
- 6.1. A vadászati hatóság által meghatározott, magasabb populációsűrűségű vadgazdálkodási egységek területén kötelező egy elfogadott létszámbecslési módszer (éjszakai reflektoros létszámbecslés) használata tavasszal és ősszel, a vadászatok megkezdése előtt. Ezek alapján meg lehet tervezni a hasznosítandó mennyiséget a Kovács-Heltay modell vagy az SZIE VMI modell segítségével.
 - 6.2. A hasznosításra tervezett mennyiség 65–75%-át október–november hónapokban kell elejteni.
 - 6.3. A törzsállomány védelmének érdekében a vadászati hatóság a hasznosítást, különösen a december 15. után tervezett befogásokat megtilthatja.
7. A vadgazdálkodási tájegység fácángazdálkodási irányelvei
- 7.1. A fácán végleges hasznosítási tervszáma a vadgazdálkodók őszi állománybecslései és annak hatósági ellenőrzései alapján kerüljön meghatározásra. A szabadterületi vadállományra gyakorolt vadászati nyomás maradjon 25–40% alatt.
 - 7.2. A 401. számú Mezőföldi vadgazdálkodási tájegységben a szabadterületi fácán hasznosítása helyileg indokolt esetben csak meghatározott küszöb felett (jelenleg: 4 egyed/km²) engedélyezhető.
 - 7.3. A kibocsátott egyedek lábgyűrűvel vagy szárnyjelölővel történő megjelölését a vadászati hatóság előírhatja.
 - 7.4. A hasznosítási tervet a felnevelt szaporulatra (szabadterületi állomány) és a kibocsátott fácánok várható megtérülése (korábbi évek adatai) alapján elkülönítve célszerű megtervezni.
 - 7.5. Kibocsátások esetén a vadászati hatóság fácántyúk elejtésére adott külön engedélyében a tyúkok hasznosítási mértéke a 40%-ot nem haladhatja meg. A természetes tyúkállomány védelme érdekében a tojók lövése nem támogatott.
8. A vadgazdálkodási tájegység ragadozógazdálkodási irányelvei
- 8.1. Elsődleges cél a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
 - 8.2. A róka tavaszi becsült törzsállományának másfélszeresét kell eltávolítani a területről. A tervezett gyérítés 60%-át az év első felében kell teljesíteni.
 - 8.3. A borz állománya esetében a további növekedés megakadályozása a cél, ezért a 0,5–0,7-es gyérítési rátát kell alkalmazni.
 - 8.4. A tájegységben a nyestkutya és a mosómedve megjelenő egyedeit el kell eltávolítani.
 - 8.5. Az aranysakál megtelepedésének a megakadályozása, illetve az állományának csökkentése a cél, ezért legalább 2-es gyérítési ráta előírása szükséges.
 - 8.6. Csaliállatos élvefogó csapdák alkalmazása csak napi ellenőrzés mellett lehetséges, a csaliállat rendszeres takarmány- és frissvíz-ellátása, valamint 2-3 naponkénti cseréje mellett, úttól, lakott területtől távol.

4. melléklet a 10/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadgazdálkodási tájegység trófeabírálati irányelvei

Az elejtés szakszerűtlenségének minősítése során a táblázatokban részletezett hibapont megítélését a megadott trófeajellegek együttes értékelésével kell végezni, a hibapont-besoroláshoz minden paraméternek teljesülnie kell!

I. A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 402. számú Külső-somogyi, 403. számú Kapos-tolnai, 404. számú Zselic-közép-somogyi, 405. számú Belső-Somogyi, 407. számú Dél-baranyai ártéri, 408. számú Tolnai-hegyháti, 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4-5. (5-6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6-7. (7-8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8-9. (9-10.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4-5. (5-6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6-7. (7-8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8-9. (9-10.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4-5. (5-6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6-7. (7-8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8-9. (9-10.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 409. számú Gemenci vadgazdálkodási tájegységben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 15 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,0	105	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,5	105	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,5	110	35	szabályos, minimum 4-es koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	20	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,5	75	20	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,0	110	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 20 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	10,0	112	40	szabályos, minimum 4-es koronák, koronákban min. 3 db 25 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 401. számú Mezőföldi, 406. számú Mecseki vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,3	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,8	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,0	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	75	20	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	6,2	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
2	1. (2.)	1,7	35	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,6	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,8	80	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,8	90	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,2	45	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,6	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	80	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	9,5	100	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

II. A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 402. számú Külső-somogyi, 403. számú Kapos-tolnai, 404. számú Zselic-közép-somogyi, 406. számú Mecseki, 407. számú Dél-baranyai ártéri, 408. számú Tolnai-hegyháti, 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)	–	–	–	–		szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,8		szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	15	3		szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	35	15	3,5		szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)		–	–	–		szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	2		szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	15	3,3		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	20	4		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)		–	–	–		szabályos, min. 25 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	15 cm	–	–	2,2		szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	38	17	3,5		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	23	4,5		szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)		–	–	–		szabályos, min. 12 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,3		szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	13	2,5		szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	30	14	3		szabályos, zárt, jól csipkézett lapát

2	1. (2.)	-	-	-	-	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2-3. (3-4.)	van	-	-	1,5	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4-5. (5-6.)	van	30	14	3	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6-8. (7-9.)	20 cm	35	15	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)		-	-	-	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2-3. (3-4.)	van	-	-	1,7	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4-5. (5-6.)	20 cm	35	16	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6-8. (7-9.)	20 cm	40	17	4	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

III. Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 401. számú Mezőföldi, 402. számú Külső-somogyi, 403. számú Kapos-tolnai, 404. számú Zselic-közép-somogyi, 405. számú Belső-somogyi, 406. számú Mecseki, 407. számú Dél-baranyai ártéri, 408. számú Tolnai-hegyháti, 409. számú Gemenci, valamint a 410. számú Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységekben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	200	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	320	4	szabályos hatos
	5. (5.)	360	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es, villás, tompa ágvég
	2. (2.)	270	2	szabályos hatos
	3. (3.)	330	3	szabályos hatos
	4. (4.)	380	4	szabályos hatos
	5. (5.)	430	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	300	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

IV. Muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei

A muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 402. számú Külső-somogyi, 404. számú Zselic-közép-somogyi, 405. számú Belső-somogyi vadgazdálkodási tájegységekben			
Hibapont	Kos kora (év)	Csiga hossza legalább (cm)	Trófea összértéke (IP pont)
1	2.	43	szabályos
	3.	53	szabályos
	4.	63	szabályos és min. 185 IP pont
	5.	65	
2	2.	45	szabályos
	3.	57	szabályos
	4.	65	szabályos és min. 190 IP pont
	5.	68	
3	2.	50	szabályos
	3.	60	szabályos
	4.	70	szabályos és min. 195 IP pont
	5.	75	

A Dél-dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeiben érett

- az a szarvasbika, amely elérte a 11 éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középpág) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az a legalább 10 éves dámbika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amelynek tömege eléri a 3 kg-ot.

5. melléklet a 10/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásai

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásait a természetvédelmi kezelési tervek tartalmazzák. Az alábbi természet- és tájvédelmi előírásokat kell figyelembe venni, amennyiben a vadgazdálkodási tájegységben található védett természeti terület vonatkozásában nincsen kihirdetett kezelési terv vagy annak vadgazdálkodásra vonatkozó előírásai nem rendelkeznek eltéréssel.

- Vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést is) nem járhat a védett természeti értékek és területek jelentős zavarásával, veszélyeztetésével, vagy károsításával.
- Fokozottan védett madárfaj szaporodó-, költő-, táplálkozó-, telelőterületén vadgazdálkodási tevékenység csak úgy folytatható, hogy az ne zavarja jelentős mértékben annak élettevékenységét.

Nagyvad

- A nagyvadállomány csökkentése során kiemelt figyelmet kell fordítani a nőivarú nagyvadegyedek, különösen a muflon- és dámszarvas-, valamint a vaddisznóállomány fokozott hasznosítására.
- A nagyvadfajok takarmányozása, etetése – a vaddisznó intenzív vadászatát biztosító szórók üzemeltetésének kivételével – a vadászterület belül az 1000 ha kiterjedést el nem érő védett természeti területeken tilos. A vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést elérő védett természeti területeken takarmányozás csak abban az esetben végezhető, ha a vadlétszám az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám alá csökken.

Vadgazdálkodási tevékenység

5. A vadászati, vadgazdálkodási tevékenység során különös figyelmet kell fordítani a gyepek megóvására, a gyepfelszín maradandó károsítása tilos.
6. A vadászat, vadgazdálkodás során keletkező hulladékokat a vadászatra jogosultnak a vadászterületről haladéktalanul el kell távolítani.
7. Februári hajtó- és terelővadászatok helyét és időpontját a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
8. Hattyúnyakkal való csapdázási tevékenység csak a természetvédelmi kezelővel egyeztetve kezdhető meg.

Vadgazdálkodási létesítmények, vadföld

9. A 402 sz. Külső-somogyi, a 410. sz. Dél-balatoni vadgazdálkodási tájegységben a vadászati és vadgazdálkodási berendezések számát, helyét és funkcióját 2018. december 31-ig felül kell vizsgálni. A meglévő és tervezett berendezéseket a természetvédelmi kezelővel egyeztetni szükséges.
10. Fokozottan védett természeti területen kizárólag hordozható les, szóró, épített vadbefogó, vadmentő domb létesíthető. Erdőrezervátum magterületén – a Duna hullámterében elhelyezkedő erdőrezervátum területek kivételével – semmilyen vadgazdálkodási létesítmény nem létesíthető, kivéve hordozható (mobil) magaslesek, amik csak augusztus 15. – február 28. között használhatók.
11. A természet védelméről szóló törvényben meghatározott lápok és források mint minden esetben országosan védett természeti területek vonatkozásában az alábbi előírás érvényesítendő: a lápok területén és a források 100 méteres környezetében szóró, vadetető, sózó nem létesíthető.
12. Állandó gyepterületeken (művelési ágtól függetlenül) vadászati, vadgazdálkodási létesítmények közül dagonya, takarmánytároló, vaditató, apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény nem létesíthető.
13. Szórón kombájntiszta szemes takarmány, csöves kukorica, valamint répapfélék és almatörköly használhatók.
14. Vadetetést, takarmányozást csak mesterségesen létesített vadetetőből lehet végezni. Lédús és erjesztett takarmányt csak tálcáról lehet etetni.
15. A szórók környezetében az esetlegesen megjelenő gyomnövényeket (parlagfű stb.) rendszeres kaszálással vagy nyűvéssel még magérlelés előtt el kell távolítani.
16. Sózók csak tuskósózó, sózóláda, oszlopsózó vagy sózóvályú formájában üzemeltethetők. A talajra sót szétszórni tilos.
17. A használaton kívüli, leromlott állapotú vadgazdálkodási-vadászati létesítmények elbontásáról és elszállításáról a vadászatra jogosult köteles folyamatosan gondoskodni a vegetációs időn kívül.
18. A téli etetési időszak után a nagyvadetetők környékén szétszóró szénát össze kell gyűjteni, illetve év közben legalább egy alkalommal az etetőhely körül felverődő gyomokat magérlelés előtt le kell kaszálni.
19. Fokozottan védett területen új vadföld nem létesíthető.
20. Művelt vadföldeken a művelés során fokozott figyelmet kell fordítani a gyom- és inváziós növények terjedésének megelőzésére.

Zárt téri vadtartás, -kibocsátás, -telepítés

21. Kizárólag őshonos fajok repatriációs célú kibocsátása lehetséges. Egyéb vadfajok, illetve nagyvadtartásból származó vad szabad vadászterületre történő kibocsátása tilos.
22. Idegenhonos fajok betelepítése tilos. A spontán betelepülő idegenhonos fajok (mosómedve, nyestkutya) állományának felszámolására kell törekedni.

Apróvad

23. Azonos területrészen évente legfeljebb két alkalommal kerülhet sor apróvad-hajtóvadászatra.

Vízivad vadászat

24. Tómederben, holtágban, vízállásban, kubikgödörben lóállás nem létesíthető.
25. Vizes élőhelyeken a vadászható ragadozó fajok gyérítése március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történjen.

6. melléklet a 10/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Hosszú távú természetvédelmi célok

1. A természetvédelem hosszú távú, a vadgazdálkodást is érintő célja az ország teljes területén a biológiai sokféleség, valamint a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzése, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítása, az élőhelyvesztésből, az élőhelyek minőségének romlásából, illetve a fajok túlhasznosításából származó veszélyek csökkentése. Ennek érdekében a vadállomány igénybevételeivel és terhelésével járó gazdasági, gazdálkodási és kereskedelmi tevékenységet a természeti értékek és rendszerek működőképességét és a biológiai sokféleséget fenntartva kell végezni.
2. A vadgazdálkodás, vadászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését, a fenntartható használatot, ami a vadfajok biológiai sokféleségre alapozott fenntartását jelenti. Az őshonos vadfajok vadászata csak olyan mértékű lehet, amely a faj természetes állományának sokféleségét, fennmaradását nem veszélyezteti.
3. A védett természeti, illetve a Natura 2000 területek általános és egységes természetvédelmi célkitűzése az azokon található védett, fokozottan védett, illetve közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve amennyiben a természeti értéket az extenzív területhasználat tartja fenn, az azt fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.
4. Kiemelt természetvédelmi cél azon vadászható fajok állományszabályozása, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerekre, a védett, illetve veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre túlzott terhelést jelentenek.
5. A vadászattal összefüggő jogellenes természetkárosító cselekmények megelőzése, felszámolása. A védett és fokozottan védett fajok egyedei elejtésének megakadályozása.
6. A vadgazdálkodás során fokozott figyelmet kell fordítani a nagyvad populációsűrűségének szabályozására. Akkora létszámú nagyvad fenntartása a cél, amely
 - 6.1. nem veszélyezteti a taposásra, bolygatásra érzékeny természetes és természetszerű élőhelyeket, különös tekintettel a forrásokra, patak völgyekre, lápokra, magassásosokra, mocsárrétegre, zombékosokra, erdőssztyepprétegre, a domb- és hegyvidéki sziklagyepekre, valamint karsztbokorerdőkre,
 - 6.2. lehetővé teszi a védett és fokozottan védett, illetve veszélyeztetett fajok hosszú távú fennmaradását,
 - 6.3. nem veszélyezteti élőhelyének természetes folyamatait és biológiai sokféleségét,
 - 6.4. mellett az erdőgazdálkodás során a folyamatos erdőborítást megteremtő gazdálkodási módszerek hatékonyan alkalmazhatóak.
7. Olyan nagyvadgazdálkodást kell folytatni, amely elsősorban az őshonos, magas genetikai értékű állományok (gímszarvas, őz) minőségi és nem mennyiségi megőrzését tűzi ki célul.
8. Nagyvadgazdálkodási célú berendezés csak a nagyvadállomány sűrűsége megfelelő szinten tartásának elérése érdekében létesüljön, minimalizálva a zavarást, a berendezés környezetének degradálódását és a tájészttikai problémákat.
9. Törekedni kell az ólomsörét használatának teljes körű kiváltására más, nem környezetszennyező technológiákkal.
10. Törekedni kell a nagyvad intenzív takarmányozásának megszüntetésére. Hosszú távon jelentősen csökkenteni kell a kijuttatott takarmány mennyiségét. Az ökológiai vadeltartó képességnél magasabb nagyvadlétszám intenzív takarmányozással való mesterséges fenntartását mindenhol meg kell szüntetni.
11. A 406. számú Mecseki, a 407. számú Dél-Baranyai ártéri, a 409. számú Gemenci tájegységben kívánatos a nagyragadozók (farkas, hiúz, barna medve) állandó jelenléte, ezért a vadgazdálkodási tevékenység során figyelmet kell fordítani a megőrzésükre. Azon területeken, ahol e fajok tartós jelenlétére lehet számítani, a vadászatok úgy kell tervezni, hogy az ne zavarja indokolatlan mértékben e fokozottan védett ragadozókat. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy e fajok egyedeit sem szándékosan, sem véletlenül ne ejtsék el.
12. Javítani kell az őshonos, veszélyeztetett apróvadfajok, így különösen a mezei nyúl és a fogoly életfeltételein. A vadgazdálkodás során előtérbe kell helyezni az e fajoknak kedvező élőhelyfejlesztéseket és az e fajok számára kedvező vadföldgazdálkodást. Mindenképpen kerülni kell a túlhasznosítást. A szárnyasvadfajok esetében is a védelmet döntően a természetes állomány védelmével, és nem pedig tenyésztett madarak kibocsátásával kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.

13. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízmadárfajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költségi időszakokkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalmát (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megszűnjön az ólomsörét használata.
14. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természetyszerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes, vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
15. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 15.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madárfajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozófajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 15.2. Egyes fokozottan védett madárfajok, így különösen a tűzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozófajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
 - 15.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kétélűfajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
 - 15.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
 - 15.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

Az agrárminiszter 11/2018. (VII. 3.) AM rendelete a Duna–Tisza közti Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A 301. számú Pesti-síksági, 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni, a 305. számú Alsó-tiszamenti, a 306. számú Kiskunsági, a 307. számú Közép-pesti, a 308. számú Tápió-vidéki, a 309. számú Jászsági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi, a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Duna–Tisza közti Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve
- a) vad élőhelyének általános jellemzését az 1. melléklet,
 - b) egyes vadfajok állományának leírását a 2. melléklet,
 - c) vadállomány-szabályozásának irányelveit, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszámot (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszámot a 3. melléklet,

- d) vadgazdálkodási tájegységi trófeabírálat irányelveit a 4. melléklet,
- e) természet- és tájvédelmi előírásait védett természeti területen az 5. melléklet,
- f) hosszú távú természetvédelmi céljait a 6. melléklet tartalmazza.

2. § A vadgazdálkodásért felelős miniszter az 1–6. melléklet, továbbá az azok tervezéséhez felhasznált vadgazdálkodási alapadatok, az azokat bemutató grafikonok és térképek, valamint azok szöveges értékelésének egységes szerkezetben történő megjelenését a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül az Országos Vadgazdálkodási Adattár honlapján biztosítja.

3. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

*Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter*

1. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vad élőhelyének általános jellemzése

1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 75%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (51%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 18%.
2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (66,9%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,6%.
3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (69,6%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 20,2%.
4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területének közel 97%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (61,6%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 32,7%.
5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (75,7%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 13,2%.
6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (77,2%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 13,9%.
7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (54,4%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 35,3%.
8. A 308. számú Tápó-vidéki vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (79,0%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 14,5%.
9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó és gyepterületek (84,8%), az erdő aránya csupán 7,9%.
10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94% a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (87,6%), az erdő aránya <3%.
11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (75,2%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 7,6%.

2. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Az egyes vadfajok állományának leírása

1. Gímszarvas

- 1.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban nem jelentős.
- 1.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó/kiemelkedő.
- 1.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó.
- 1.5. A 305. számú Alsó-tizamenti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány létszámát tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Országos viszonylatban azonban ez nem jelentős.
- 1.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban nem jelentős.
- 1.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban egyáltalán nem jelentős.
- 1.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő.
- 1.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő.
- 1.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban egyáltalán nem jelentős.
- 1.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő.

2. Dámszarvas

- 2.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van. Az állomány minősége nem értékelhető.
- 2.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
- 2.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Erdemben a trófeajellemzők nem értékelhetők.
- 2.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső félbe tartozik. Jó minőségű állomány.

- 2.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
 - 2.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 2.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó félbe tartozik. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén kiemelkedő jelentőségű nagyvad. Közepes-jó minőségű állomány.
 - 2.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 2.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége.
 - 2.10. A dámszarvas a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben nem fordul elő, és megtelepedése nem támogatott.
 - 2.11. A dámszarvas a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben nem fordul elő, és megtelepedése nem támogatott.
3. Őz
- 3.1. Az őz a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 3.2. Az őz a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben, az átlaghoz közel helyezkedik el.
 - 3.3. Az őz a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben, az átlag közelében helyezkedik el.
 - 3.4. Az őz a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 3.5. Az őz a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben található. Az agancsok minősége jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.6. Az őz a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.7. Az őz a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A tájegységek rangsorolásában a jelentett létszámot nézve az átlag alatti negyedben, a terítéket nézve a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben közepes. A vadgazdálkodási tájegységek rangsorolásában az átlag alatti negyedbe esik.

- 3.8. Az őz a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedbe esik.
 - 3.9. Az őz a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Jászsági vadgazdálkodási tájegységben kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedbe esik.
 - 3.10. Az őz a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.11. Az őz a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben található. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben található.
4. Muflon
- 4.1. A 301. számú Pesti-síksági tájegységben a szabad területen jelentett muflonlétszám és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. A muflon a vadgazdálkodási tájegységben kis jelentőségű. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegység területén a muflon a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező vadgazdálkodási tájegységek felső felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező vadgazdálkodási tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs.
5. Vaddisznó
- 5.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az átlag feletti, a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.

- 5.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el. A tájegységben a vaddisznó megtelepedése nem támogatható.
 - 5.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az alsó, a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. A tájegységben a vaddisznó megtelepedése nem támogatható.
6. Mezei nyúl
- 6.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.

7. Fácán

- 7.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.

3. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadállomány-szabályozás irányelvei, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám

1. A gímszarvasállomány szabályozási irányelvei

- 1.1. A 308. számú Tápió-vidéki, a 309. számú Jászsági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi, és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységekben a gímszarvas-törzsállomány nem tartható fent, a faj megtelepedését akadályozó gazdálkodást kell folytatni.
- 1.2. A Duna-Tisza közti Vadgazdálkodási Táj többi vadgazdálkodási tájegységének területén:
 - 1.2.1. A 301. számú Pesti-síksági, 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 304. számú Közép-bács-kiskuni tájegységekben döntően állománystabilizáló, a további terjeszkedést kizáró gazdálkodást kell folytatni, ennek érdekében tartósan (legalább öt éven keresztül) a valós tavaszi törzsállomány legalább 35%-át kell hasznosítani.
 - 1.2.2. A 303. számú Illancs-bugaci, a 305. számú Alsó-tiszamenti tájegységekben állománycsökkentő, a további növekedést kizáró vadgazdálkodást kell folytatni. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a vadászati nyomást fokozatosan kell emelni (30–35–40%-ig), amíg a tájegység

becsült gímállománya a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közé csökken. A hasznosítás összetételének biztosítania kell az állomány csökkentésére irányuló cél megvalósítását. A kitűzött állománylétszám elérését követően a hasznosítás mennyiségének és összetételének a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közötti állomány fenntartását kell biztosítania.

- 1.2.3. A 306. számú Kiskunsági tájegységben a gímszarvas további terjeszkedését megakadályozó gazdálkodást kell folytatni.
- 1.2.4. A 307. számú Közép-pesti tájegységben a gímszarvaskezelési stratégiát (segítés vagy akadályozás) vadgazdálkodási egység szintjén szükséges kidolgozni és végrehajtani.
- 1.2.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
- 1.3. A fenntartandó legkisebb szabadterületi gímlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 1700 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 1.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 3300 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
2. A dámállomány szabályozási irányelvei
 - 2.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegység területén az állománykezelési cél a dámszarvas tartós megtelepedésének következetes akadályozása. A nőivar és a szaporulat védelme nem indokolt.
 - 2.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni és a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben döntően állománycsökkentő, a további növekedést és terjeszkedést meggátoló állománykezelést kell végezni.
 - 2.3. A 306. számú Kiskunsági, a 307. számú Közép-pesti, a 308. számú Tápió-vidéki, valamint a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területén állománycsökkentő, az állomány felszámolására törekvő gazdálkodást kell folytatni. A további növekedést és terjeszkedést meg kell gátolni.
 - 2.4. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
 - 2.5. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység területén dámszarvasállománya nem tartható fent, a dámszarvas megtelepedését meg kell akadályozni, a megjelenő egyedeket el kell távolítani a vadászterületről.
 - 2.6. A fenntartandó legkisebb dámlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 350 egyed

- a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 308. számú Tápó-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 2.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám:
- a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 150 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - a 308. számú Tápó-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
3. Az őzállomány szabályozási irányelvei
- 3.1. A cél a pontos létszám megállapítása helyett az állomány változásának (trend) és állapotának nyomon követése. Az őzgazdálkodás céljait a vadászatra jogosultak által módszertanilag következetesen végzett felmérések alapján a vadgazdálkodási egységek szintjén kell meghatározni. A vadászatra jogosult által végzett monitoring hiányában a vadászati hatóság határozza meg a vadászterületeken az őzgazdálkodás céljait.
- 3.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a terítéket fokozatosan növelni kell addig az egyensúlyi állapotig ($\approx 30\% - 35\%$ -ig), amikor az őzállomány hasznosításának mértéke és a hasznosítás összetétele is biztosítja a vadgazdálkodási egység területén célként meghatározott létszám/teríték fenntartását.
- 3.3. A teríték bak:suta:gida összetétele 1:1:1 arányú legyen.
- 3.4. A szabályos korösszetételű (élő) állomány eloszlását figyelembe véve a bakteríték javasolt összetétele $45 \pm 10\%$ fiatal, $40 \pm 5\%$ középkorú és $15 \pm 5\%$ öreg bak.
- 3.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiailag megalapozott és fenntartható arányokat is betartva, továbbá azok teljesítését az ellenőrző hatóságnak meg kell követelnie.
- 3.6. A fenntartandó legkisebb őzlétszám:
- a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 5900 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 7200 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 5500 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 2200 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - a 308. számú Tápó-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 1900 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 3800 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
- 3.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi őzlétszám:
- a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 5400 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 11 500 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 11 500 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 7800 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 14 000 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 5600 egyed

- a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 7800 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 6000 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 6500 egyed
4. A vadgazdálkodási tájegység muflonállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 4.1. A 301. számú Pesti-síksági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységek területén a muflon szabad területi létszám fenntartása, növelése nem indokolt, az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni. Állományának szabad területi kezelését az állománycsökkentési elveknek megfelelően kell meghatározni.
 - 4.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni, a 305. számú Alsó-tiszamenti, a 306. számú Kiskunsági, a 307. számú Közép-pesti, a 308. számú Tápió-vidéki és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységek területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Természetes megtelepedését meg kell akadályozni, a szándékos betelepítése sem engedélyezhető.
 - 4.3. A fenntartandó legkisebb muflonlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - 4.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
5. A vadgazdálkodási tájegység vaddisznóállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 5.1. A 301. számú Pesti-síksági, a 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni, a 305. számú Alsó-tiszamenti és a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységekben a vaddisznó szabad területi létszámát a következő 10 évben a 2017-ben becsült létszámnak legalább a felére (40–60%-kal) kell csökkenteni.
 - 5.2. A 306. számú Kiskunsági, a 308. számú Tápió-vidéki, a 309. számú Jászsági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységekben a szabadterületi vaddisznóállomány felszámolására irányuló hasznosítási tervszámokat kell előírni.
 - 5.3. Az éves tervben a meghatározott vadgazdálkodási tervszámokat teljesíteni kell.
 - 5.4. 2017-től a következő 3–5 évben 150%-nál magasabb hasznosítási arányt szükséges fenntartani.
 - 5.5. A teríték összetételét az állomány csökkentése érdekében úgy kell meghatározni, hogy a kifejlett kocák hasznosítása másfél-kétszer nagyobb legyen a kanokénál, és az összes hasznosításból a malac és a süldő aránya legalább 75% legyen. A malac- és a süldőhasznosításból a malacarányának legalább 25%-nak kell lennie.

- 5.6. A fenntartandó legkisebb vaddisznólétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 5.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi vaddisznólétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
6. A vadgazdálkodási tájegység mezeinyúl-gazdálkodási irányelvei
 - 6.1. A vadászati hatóság által meghatározott, magasabb populációsűrűségű vadgazdálkodási egységek területén kötelező egy elfogadott létszámbecslési módszer (éjszakai reflektoros létszámbecslés) használata tavasszal és ősszel, a vadászatok megkezdése előtt. Ezek alapján meg lehet tervezni a hasznosítandó mennyiséget a Kovács-Heltay modell vagy az SZIE VMI modell segítségével.
 - 6.2. A hasznosításra tervezett mennyiség 65–75%-át október–november hónapokban kell elejteni.
 - 6.3. A törzsállomány védelmének érdekében a vadászati hatóság a december 15. után tervezett befogásokat megtilthatja.
 - 6.4. A tartós túlhasznosítás megelőzése és az állomány regenerálódása érdekében a vadászati hatóság által meghatározott vadgazdálkodási egységek területén elő kell írni, hogy évente nem vadászott, pihentetett területeket jelöljön ki a vadászatra jogosult a vadgazdálkodási egységek 15–30%-án (mozaikszerű hasznosítás).
7. A vadgazdálkodási tájegység fácángazdálkodási irányelvei
 - 7.1. A fácán végleges hasznosítási tervszáma a vadgazdálkodók őszi állománybecslései és annak hatósági ellenőrzései alapján kerüljön meghatározásra. Szabadterületi fácán hasznosítása helyileg indokolt esetben csak meghatározott küszöb felett (jelenleg: 4 egyed/km²) engedélyezhető. A szabadterületi vadállományra gyakorolt vadászati nyomás maradjon 25–40% alatt.
 - 7.2. A kibocsátott egyedek lábgyűrűvel vagy szárnyjelölővel történő megjelölését a vadászati hatóság előírhatja.
 - 7.3. A hasznosítási tervet a felnevelt szaporulatra (szabadterületi állomány) és a kibocsátott fácánok várható megtérülése (korábbi évek adatai) alapján elkülönítve kell megtervezni.
 - 7.4. Kibocsátások esetén a vadászati hatóság fácántyúk elejtésére adott külön engedélyében a tyúkok hasznosítási mértéke a 40%-ot nem haladhatja meg. A természetes tyúkállomány védelme érdekében a tojók lövése nem támogatott.
8. A vadgazdálkodási tájegység ragadozógazdálkodási irányelvei
 - 8.1. Elsőrendű cél a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
 - 8.2. A róka tavaszi becsült törzsállományának másfélszeresét kell eltávolítani a területről. A tervezett gyérítés 60%-át az év első felében kell teljesíteni.
 - 8.3. A borz állománya esetében a további növekedés megakadályozása a cél, ezért a 0,5–0,7-es gyérítési rátát kell alkalmazni.
 - 8.4. A tájegységben a nyestkutya és a mosómedve megjelenő egyedeit el kell eltávolítani.

- 8.5. Az aransakál megtelepedésének a megakadályozása, illetve az állományának csökkentése a cél, ezért legalább 2-es gyérítési ráta előírása szükséges.
- 8.6. Csaliállatos élvefogó csapdák alkalmazása csak napi ellenőrzés mellett lehetséges, a csaliállat rendszeres takarmány- és frissvíz-ellátása, valamint 2-3 naponkénti cseréje mellett, úttól, lakott területtől távol.

4. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadgazdálkodási tájegység trófeabírálati irányelvei

Az elejtés szakszerűtlenségének minősítése során a táblázatokban részletezett hibapont megítélését a megadott trófeajellegek együttes értékelésével kell végezni, a hibapont-besoroláshoz minden paraméternek teljesülnie kell!

I. A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 303. Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 301. számú Pesti-síksági, 302. számú Észak-bács-kiskuni, 304. számú Közép-bács-kiskuni, 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben

Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,3	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,8	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,0	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	75	20	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	6,2	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
2	1. (2.)	1,7	35	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,6	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,8	80	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,8	90	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

3	1. (2.)	2,2	45	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,6	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	80	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	9,5	100	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

II. A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 302. számú Észak-bács-kiskuni, 304. számú Közép-bács-kiskuni, 307. számú Középepesti vadgazdálkodási tájegységekben						
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont	Lapát jellege
			(cm)			
1	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,8	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	15	3	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	35	15	3,5	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	2	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	15	3,3	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	20	4	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 25 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	15 cm	–	–	2,2	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	38	17	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	23	4,5	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 301. számú Pesti-síksági, 303. számú Illancs-bugaci, 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben						
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont	Lapát jellege
			(cm)			
1	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 12 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,3	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	13	2,5	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	30	14	3	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát

2	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,5	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	3	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)		–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,7	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	16	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	17	4	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

III. Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 302. számú Észak-bács-kiskuni, 303. számú Illancs-bugaci, 306. számú Kiskunsági, 309. számú Jászsági, 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység vadgazdálkodási tájegységeiben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	160		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es villás, tompa ágvég
	2. (2.)	220	2	szabályos hatos
	3. (3.)	300	3	szabályos hatos
	4. (4.)	350	4	szabályos hatos
	5. (5.)	400	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	330	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	280		megadott tömeggel 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	350	3	szabályos hatos
	3. (3.)	400	4	szabályos hatos
	4. (4.)	450	5	szabályos hatos
	5. (5.)	500	5	szabályos hatos

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 301. számú Pesti-síksági, 304. számú Közép-bács-kiskuni, 305. számú Alsó-tiszamenti, 307. számú Közép-pesti, 308. számú Tápió-vidéki, 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegység vadgazdálkodási tájegységeiben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	200	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	320	4	szabályos hatos
	5. (5.)	360	5	szabályos hatos

2	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es, villás, tompa ágvég
	2. (2.)	270	2	szabályos hatos
	3. (3.)	330	3	szabályos hatos
	4. (4.)	380	4	szabályos hatos
	5. (5.)	430	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	300	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

A Duna–Tisza közti Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeiben érett

- a) az a szarvasbika, amely elérte a 11. éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középpág) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- b) az a legalább 10 éves dámbika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amelynek tömege eléri a 3 kg-ot.

5. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásai

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásait a természetvédelmi kezelési tervek tartalmazzák. Az alábbi természet- és tájvédelmi előírásokat kell figyelembe venni, amennyiben a vadgazdálkodási tájegységben található védett természeti terület vonatkozásában nincsen kihirdetett kezelési terv, vagy annak vadgazdálkodásra vonatkozó előírásai nem rendelkeznek eltéréssel.

1. Vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést is) nem járhat a védett természeti értékek és területek jelentős zavarásával, veszélyeztetésével vagy károsításával.
2. Fokozottan védett madárfaj szaporodó-, költő-, táplálkozó-, telelőterületén vadgazdálkodási tevékenység csak úgy folytatható, hogy az ne zavarja jelentős mértékben annak élettevékenységét.

Nagyvad

3. A nagyvadállomány csökkentése során kiemelt figyelmet kell fordítani a nőivarú nagyvadegyedek, különösen a muflon- és dámszarvas-, valamint a vaddisznóállomány fokozott hasznosítására.
4. A nagyvadfajok takarmányozása, etetése – a vaddisznó intenzív vadászatát biztosító szórók üzemeltetésének kivételével – a vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést el nem érő védett természeti területeken tilos. A vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést elérő védett természeti területeken takarmányozás csak abban az esetben végezhető, ha a vadlétszám az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám alá csökken.

Vadgazdálkodási tevékenység

5. A vadászati, vadgazdálkodási tevékenység során különös figyelmet kell fordítani a gyepek megóvására, a gypfelszín maradandó károsítása tilos.
6. A vadászat, vadgazdálkodás során keletkező hulladékokat a vadászatra jogosultnak a vadászterületről haladéktalanul el kell távolítani.
7. Januári és februári hajtó- és terelővadászatok helyét és időpontját a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
8. Hattyúnyakkal való csapdázási tevékenység csak a természetvédelmi kezelővel egyeztetve kezdhető meg.

Vadgazdálkodási létesítmények, vadföld

9. Fokozottan védett természeti területen kizárólag hordozható les, szóró, épített vadbefogó, vadmentő domb létesíthető. Erdőrezervátum magterületén semmilyen vadgazdálkodási létesítmény nem létesíthető, kivéve hordozható (mobil) magaslesek, amik csak augusztus 15. – február 28. között használhatók.
10. A természet védelméről szóló törvényben meghatározott lápok és források, mint minden esetben országosan védett természeti területek vonatkozásában az alábbi előírás érvényesítendő: a lápok területén és a források 100 méteres környezetében szóró, vadetető, sózó nem létesíthető.
11. Állandó gyepterületeken (művelési ágtól függetlenül) vadászati, vadgazdálkodási létesítmények közül dagonya, vaditató, apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény nem létesíthető. Állandó gyepterületen takarmány nem tárolható.
12. Szórón kombájntiszta szemes takarmány, csöves kukorica, valamint répafélék és almatörköly használhatók.
13. Vadetetést, takarmányozást csak mesterségesen létesített vadetetőből lehet végezni. Lédús és erjesztett takarmányt csak tálcáról lehet etetni.
14. A szórók környezetében az esetlegesen megjelenő gyomnövényeket (parlagfű stb.) rendszeres kaszálással vagy nyúvással még magérlelés előtt el kell távolítani.
15. Sózók csak tuskósózó, sózóláda, oszlopsózó vagy sózóvályú formájában üzemeltethetők. A talajra sót szétszórni tilos.
16. A használaton kívüli, leromlott állapotú vadgazdálkodási-vadászati létesítmények elbontásáról és elszállításáról a vadászatra jogosult köteles folyamatosan gondoskodni a vegetációs időn kívül.
17. A téli etetési időszak után a nagyvadetetők környékén szétszórta szénát össze kell gyűjteni, illetve év közben legalább egy alkalommal az etetőhely körül felverődő gyomokat magérlelés előtt le kell kaszálni.
18. Fokozottan védett területen új vadföld nem létesíthető.
19. Művelt vadföldeken csak gabonafélék, legelő fűkeverékek és pillangósok termesztethők. A művelt vadföldeken a művelés során fokozott figyelmet kell fordítani a gyom- és inváziós növények terjedésének megelőzésére.

Zárt téri vadtartás, -kibocsátás, -telepítés

20. Kizárólag őshonos fajok repatriációs célú kibocsátása lehetséges. Egyéb vadfajok, illetve nagyvadtartásból származó vad szabad vadászterületre történő kibocsátása tilos. Idegenhonos fajok betelepítése tilos. A spontán betelepülő idegenhonos fajok (mosómedve, nyestkutya) állományának felszámolására kell törekedni.

Apróvad

21. Azonos területrészen évente legfeljebb két alkalommal kerülhet sor apróvad-hajtóvadászatra.

Vízivad vadászat

22. Tómederben lőállás nem létesíthető.
23. Vizes élőhelyeken a vadászható ragadozó fajok gyérítése március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történjen.

Tűzokvédelem

24. Tűzok dürgő- és költőhelyen vadgazdálkodási és vadászati tevékenység (beleértve az őzbak vadászatát és a megelőző felméréseket is) csak a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetett módon történhet március 15. és július 1. között.
25. Tűzok dürgő- és költőhelyen szükséges a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
26. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vadászható ragadozó fajok gyérítésére vonatkozó előírások:
 - A gyérítés március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történhet.
 - A gyérítést nyílt területen (pl. gyepeken, szántókon stb.) április 15-ig kell elvégezni, ezt követően vonalas létesítmények (utak, csatornák stb.) mentén, nádasok, erdők, facsoportok stb. környezetében, a nyílt területrészek kíméletével történhet.
27. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vaddisznó tartós megtelepedését meg kell akadályozni.
28. Tűzokok tartózkodási helyén végzett éjszakai vadállománybecslést és reflektoros vadászatot a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
29. Téli időszakban vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést, társas vadászatokat stb.) a tűzokok tartózkodási helyeinek figyelembevételével történhet, különös tekintettel a ködös időszakokra.

30. Tűzokok tartózkodási helyét érintő társas vadászatok helyszíneit az idény megkezdése előtt a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
31. Tűzoktelelőhelyeken tarvadadászat a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon történhet. Az adott évi telelőhelyek pontosítását minden évben a tájegységi fővadász bevonásával egyeztetni kell a természetvédelmi kezelővel, melyet jegyzőkönyvben rögzítenek legkésőbb december 1-ig.

6. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Hosszú távú természetvédelmi célok

1. A természetvédelem hosszú távú, a vadgazdálkodást is érintő célja az ország teljes területén a biológiai sokféleség, valamint a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzése, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítása, az élőhelyvesztésből, az élőhelyek minőségének romlásából, illetve a fajok túlhasznosításából származó veszélyek csökkentése. Ennek érdekében a vadállomány igénybevitelével és terhelésével járó gazdasági, gazdálkodási és kereskedelmi tevékenységet a természeti értékek és rendszerek működőképességét és a biológiai sokféleséget fenntartva kell végezni.
2. A vadgazdálkodás, vadászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését, a fenntartható használatot, ami a vadfajok biológiai sokféleségre alapozott fenntartását jelenti. Az őshonos vadfajok vadászata csak olyan mértékű lehet, amely a faj természetes állományának sokféleségét, fennmaradását nem veszélyezteti.
3. A védett természeti, illetve a Natura 2000 területek általános és egységes természetvédelmi célkitűzése az azokon található védett, fokozottan védett, illetve közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve amennyiben a természeti értéket az extenzív területhasználat tartja fenn, az azt fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.
4. Kiemelt természetvédelmi cél azon vadászható fajok állományszabályozása, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerekre, a védett, illetve veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre túlzott terhelést jelentenek.
5. A vadászattal összefüggő jogellenes természetkárosító cselekmények megelőzése, felszámolása. A védett és fokozottan védett fajok egyedei elejtésének megakadályozása.
6. A vadgazdálkodás során fokozott figyelmet kell fordítani a nagyvad populációsűrűségének szabályozására. Akkora létszámú nagyvad fenntartása a cél, amely
 - 6.1. nem veszélyezteti a taposásra, bolygatásra érzékeny természetes és természetszerű élőhelyeket, különös tekintettel a forrásokra, patak völgyekre, lápokra, magassásosokra, mocsárrétekre, zombékosokra, erdőssztyepprétekre, a domb- és hegyvidéki sziklagyepre, valamint karsztbokorerdőkre,
 - 6.2. lehetővé teszi a védett és fokozottan védett, illetve veszélyeztetett fajok hosszú távú fennmaradását,
 - 6.3. nem veszélyezteti élőhelyének természetes folyamatait és biológiai sokféleségét,
 - 6.4. mellett az erdőgazdálkodás során a folyamatos erdőborítást megteremtő gazdálkodási módszerek – a termőhelyi lehetőségek figyelembevételével – hatékonyan alkalmazhatóak.
7. Olyan nagyvadgazdálkodást kell folytatni, amely elsősorban az őshonos, magas genetikai értékű állományok (gímszarvas, őz) minőségi és nem mennyiségi megőrzését tűzi ki célul.
8. Nagyvadgazdálkodási célú berendezés csak a nagyvadállomány sűrűsége megfelelő szinten tartásának elérése érdekében létesüljön, minimalizálva a zavarást, a berendezés környezetének degradálódását és a tájesztétikai problémákat.
9. Törekedni kell az ólomsörét használatának teljes körű kiváltására más, nem környezetszennyező technológiákkal.
10. Törekedni kell a nagyvad intenzív takarmányozásának megszüntetésére. Hosszú távon jelentősen csökkenteni kell a kijuttatott takarmány mennyiségét. Az ökológiai vadeltartó képességnél magasabb nagyvadlétszám intenzív takarmányozással való mesterséges fenntartását mindenhol meg kell szüntetni.
11. Javítani kell az őshonos, veszélyeztetett apróvadfajok, így különösen a mezei nyúl és a fogoly életfeltételein. A vadgazdálkodás során előtérbe kell helyezni az e fajoknak kedvező élőhelyfejlesztéseket és az e fajok számára kedvező vadföldgazdálkodást. Mindenképpen kerülni kell a túlhasznosítást. A szárnyasvadfajok esetében is a védelmet döntően a természetes állomány védelmével, és nem pedig tenyésztett madarak kibocsátásával

- kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.
12. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költségi időszakokkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalmát (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megszűnjön az ólomsörét használata.
13. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természet-szerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyeppek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
14. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
- 14.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
- 14.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a túzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
- 14.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kétéltű-fajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
- 14.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
- 14.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

Az agrárminiszter 12/2018. (VII. 3.) AM rendelete az Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az 501. számú Hanság-mosoni, az 502. számú Vas-soproni-síksági, az 503. számú Alpokaljai, az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, az 505. számú Zalai-dombsági, az 506. számú Zala-kisbalatoni, az 507. számú Bakonyi, az 508. számú Marcal-medencei, az 509. számú Bakonyalja-Komáromi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 511. számú Velencei, az 512. számú Dunazugi, valamint az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve

- a) vad élőhelyének általános jellemzését az 1. melléklet,
- b) egyes vadfajok állományának leírását a 2. melléklet,
- c) vadállomány-szabályozásának irányelveit, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszámot (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszámot a 3. melléklet,
- d) vadgazdálkodási tájegységi trófeabírálat irányelveit a 4. melléklet,
- e) természet- és tájvédelmi előírásait védett természeti területen az 5. melléklet,
- f) hosszú távú természetvédelmi céljait a 6. melléklet tartalmazza.

2. § A vadgazdálkodásért felelős miniszter az 1–6. melléklet, továbbá az azok tervezéséhez felhasznált vadgazdálkodási alapadatok, az azokat bemutató grafikonok és térképek, valamint azok szöveges értékelésének egységes szerkezetben történő megjelenését a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül az Országos Vadgazdálkodási Adattár honlapján biztosítja.

3. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter

1. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vad élőhelyének általános jellemzése

1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel háromnegyedét (72,7%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,0%.
2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel kétharmadát (62,3%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 23,1%.
3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (69,1%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 22,5%.
4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegység területének közel 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (54,5%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 40,7%.
5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét borítják a szántó- és gyepterületek (50,8%), az erdő aránya 42,4%.
6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének felét (52,7%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 29,8%.
7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének felét (52,6%) borítja erdő, a szántó- és gyepterületek aránya 41,3%.
8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel háromnegyedét (74,1%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 19,4%.
9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 91%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 70,4%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,9%.
10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 56,2%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 34,2%.
11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 89%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 71,7%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 12,7%.

12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 84%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 41,1%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 39,1%.
13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 92%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 38,8%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 21,0%.

2. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Az egyes vadfajok állományának leírása

1. Gímszarvas

- 1.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mind mennyiségét, mind terítékét tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti, illetve a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti, illetve a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes/jó.
- 1.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
- 1.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
- 1.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagy jelentőségű. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó/kiemelkedő.
- 1.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagy jelentőségű. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
- 1.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszám és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.

- 1.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
 - 1.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok alapján a felső negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó.
 - 1.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
2. Dámszarvas
- 2.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben az állomány a jelentett létszámok alapján az alsó negyedbe, a teríték alapján az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 2.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben az állomány a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben az állomány a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint az alsó félben található. Közepes-jó minőségű állomány.
 - 2.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
 - 2.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
 - 2.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad. Közepes minőségű állomány.
 - 2.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint a felső félbe tartozik, de ez a kerti állományok miatt túlértékelt lehet. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad. Kiemelkedő minőségű állomány.
 - 2.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint a felső félbe tartozik, de ez a kerti állományok miatt túlértékelt lehet. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad. Kiemelkedő minőségű állomány.

2.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása nem értékelhető.

3. Őz

- 3.1. Az őz az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, és a terítéket tekintve is a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint jó, de nem kiemelkedő, átlagos az állomány.
- 3.2. Az őz az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, a terítéket tekintve is a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint jó, átlagos az állomány.
- 3.3. Az őz az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedben, a terítéket tekintve pedig a felső negyedben található. Az agancsok minősége az Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint alacsony, gyenge az állomány.
- 3.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben, az utolsó helyen helyezkedik el, gyenge az állomány.
- 3.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben, az utolsó előtti helyen helyezkedik el, gyenge az állomány.
- 3.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint alacsony, gyenge az állomány.
- 3.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, és a terítéket tekintve szintén az alsó negyedben található. Az agancsok minősége a Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el, gyenge az állomány.
- 3.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, a terítéket tekintve a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el, jó-közepes minőségű az állomány.
- 3.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, a terítéket tekintve a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el, közepes minőségű az állomány.
- 3.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, a terítéket tekintve pedig az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben közepes, a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint alacsony.

- 3.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedben, a terítéket tekintve pedig szintén az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége a Velencei vadgazdálkodási tájegységben jó. Az állomány a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz kis jelentőségű. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig szintén az alsó negyedben található. Az agancsok minősége a Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 3.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján és a terítéket tekintve is az alsó negyedben található. Az agancsok minősége a Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
4. Muflon
- 4.1. Az 501. számú Hanság-mosoni tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső és alsó felének határán van. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felében van. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a tájegységek felső felébe tartozik az országosan nagy létszámú és hasznosítású muflonállománya. Előbbieknek megfelelően jelentősége nagyobb. A bírált csigákat tekintve a tájegység az értékelhető vadgazdálkodási tájegységek közt a 3/7 helyet foglalja el a rangsorban. Az állomány minősége jó.
 - 4.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Kis jelentőségű. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik, országosan nagy létszámú és hasznosítású állománya van. Előbbieknek megfelelően jelentősége nagyobb. A bírált csigákat tekintve a tájegység az értékelhető vadgazdálkodási tájegységek közt a 4/7 helyet foglalja el a rangsorban. Az állomány minősége jó.
 - 4.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. A muflon kis jelentőségű. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. Országosan nagy létszámú és hasznosítású állománya van. A muflon jelentősége nagyobb a vadgazdálkodási tájegységben. A bírált csigákat tekintve a tájegység az értékelhető vadgazdálkodási tájegységek közt a 1/7 helyet foglalja el a rangsorban. Az állomány minősége jó.
 - 4.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen lényegében nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.

5. Vaddisznó

- 5.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe közepes. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben van.
- 5.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe igen jelentős. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 5.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A jelentett létszám alapján az felső negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 5.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe közepes. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján az átlag alatti negyedben (az átlag határán) helyezkedik el.
- 5.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 5.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe közepes. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben (az átlag szintjén) helyezkedik el.
- 5.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.

6. Mezei nyúl

- 6.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
- 6.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 6.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.

- 6.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, míg a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
7. Fácán
- 7.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az alsó negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az alsó negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint a felső negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.

3. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadállomány-szabályozás irányelvei, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám

1. A gímszarvasállomány szabályozási irányelvei
 - 1.1. Az Észak-Dunántúli vadgazdálkodási táj vadgazdálkodási tájegységeinek területén állománycsökkentő gazdálkodást kell folytatni.
 - 1.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a vadászati nyomást fokozatosan kell emelni olyan szintre, hogy 10 éven belül a tájegység becsült gímállománya a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közé csökkenjen. A hasznosítás összetételének

biztosítania kell az állomány csökkentésére irányuló cél megvalósítását. A kitűzött állománylétszám elérését követően a hasznosítás mennyiségének és összetételének a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közötti állomány fenntartását kell biztosítania.

- 1.3. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
- 1.4. A fenntartandó legkisebb szabadterületi gímlétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 1100 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 1700 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 1800 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 2200 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 800 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 1700 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
- 1.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 1900 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 2900 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 3700 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 1800 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 1800 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 2700 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
2. A dámállomány szabályozási irányelvei
 - 2.1. Az 501. számú Hanság-mosoni és az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységek területén az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
 - 2.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági, az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási, az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási, az 506. számú Zala-kisbalatoni, az 507. számú Bakony, az 508. számú Marcal-medencei, az 509. számú Bakonyalja-Komáromi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 511. számú Velencei, az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységek területén állománycsökkentő gazdálkodást kell folytatni, a további növekedés és terjeszkedés meggátlása érdekében. Az állományt 10 éven belül az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám szintjére kell csökkenteni. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
 - 2.3. A fenntartandó legkisebb dámlétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 80 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 110 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 430 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 120 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 90 egyed

- az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 290 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 140 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 110 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 2.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám:
az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 160 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 150 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 350 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
3. Az őzállomány szabályozási irányelvei
- 3.1. A cél a pontos létszám megállapítása helyett az állomány változásának (trend) és állapotának nyomon követése. Az őzgazdálkodás céljait a vadászatra jogosultak által módszertanilag következetesen végzett felmérések alapján a vadgazdálkodási egységek szintjén kell meghatározni. A vadászatra jogosult által végzett monitoring hiányában a vadászati hatóság határozza meg a vadászterületeken az őzgazdálkodás céljait.
- 3.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a terítéket fokozatosan növelni kell addig az egyensúlyi állapotig ($\approx 30\% - 35\%$ -ig), amikor az őzállomány hasznosításának mértéke és a hasznosítás összetétele is biztosítja a vadgazdálkodási egység területén célként meghatározott létszám/teríték fenntartását.
- 3.3. A teríték bak:suta:gida összetétele 1:1:1 arányú legyen.
- 3.4. A szabályos korösszetételű (élő) állomány eloszlását figyelembe véve a bakteríték javasolt összetétele $45 \pm 10\%$ fiatal, $40 \pm 5\%$ középkorú és $15 \pm 5\%$ öreg bak.
- 3.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiailag megalapozott és fenntartható arányokat is betartva, továbbá azok teljesítését az ellenőrző hatóságnak meg kell követelnie.
- 3.6. A fenntartandó legkisebb őzlétszám:
az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 5100 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 3800 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 3700 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 3400 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 4000 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 3300 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 4800 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 4700 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 2400 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
- 3.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi őzlétszám:
az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 8200 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 5900 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 4300 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 4900 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 5900 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 4200 egyed

- az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 8200 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 6200 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 4000 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
4. A vadgazdálkodási tájegység muflonállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 4.1. Az 501. számú Hanság-mosoni, az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási, és az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységek területén a muflon természetes megtelepedését meg kell akadályozni, az esetlegesen megjelenő állományt fel kell számolni.
- 4.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági, az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységek területén a szabad területi muflonállomány kialakítása nem támogatható, az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
- 4.3. Az 503. számú Alpokaljai, az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységek területén az eddigi állománykezelési gyakorlatot kell folytatni, és az állományt alacsonyan, az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám szintje alatt kell tartani.
- 4.4. Az 507. számú Bakony, az 509. számú Bakonyalja-Komáromi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 511. számú Velencei, valamint az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységek területén állománycsökkentő, a további növekedést és terjeszkedést meggátoló gazdálkodást kell folytatni. 10 éven belül a szabad területi létszámot, az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám alá kell csökkenteni.
- 4.4.1. A kosok aránya terítékben kevesebb mint 30% lehet.
- 4.4.2. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám eléréséig a hasznosítás mértéke legalább 30% legyen.
- 4.5. A fenntartandó legkisebb muflonlétszám:
- az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 220 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 4.6. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám:
- az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 890 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 470 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 350 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed

5. A vadgazdálkodási tájegység vaddisznóállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
 - 5.1. Az Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj területén a vaddisznó szabad területi létszámát a következő 10 évben a 2017-ben becsült létszámnak legalább felére (40–60%-kal) kell csökkenteni.
 - 5.2. Az éves tervben a meghatározott vadgazdálkodási tervszámokat teljesíteni kell.
 - 5.3. 2017-től a következő 3–5 évben 150%-nál magasabb hasznosítási arányt szükséges fenntartani.
 - 5.4. A teríték összetételét az állomány csökkentése érdekében úgy kell meghatározni, hogy a kifejlett kocák hasznosítása másfél-kétszer nagyobb legyen a kanokénál és az összes hasznosításból a malac és a süldő aránya legalább 75% legyen. A malac- és a süldőhasznosításból, a malacaránynak legalább 25%-nak kell lennie.
 - 5.5. A fenntartandó legkisebb vaddisznólétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 800 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - 5.6. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi vaddisznólétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 1900 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 1100 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 3100 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
6. A vadgazdálkodási tájegység mezeinyúl-gazdálkodási irányelvei
 - 6.1. A vadászati hatóság által meghatározott, magasabb populációsűrűségű vadgazdálkodási egységek területén kötelező egy elfogadott létszámbecslési módszer (éjszakai reflektoros létszámbecslés) használata tavasszal és ősszel, a vadászatok megkezdése előtt. Ezek alapján meg lehet tervezni a hasznosítandó mennyiséget a Kovács-Heltay modell vagy az SZIE VMI modell segítségével.
 - 6.2. A hasznosításra tervezett mennyiség 65–75%-át október–november hónapokban kell elejteni.
 - 6.3. A törzsállomány védelmének érdekében a vadászati hatóság a december 15. után tervezett befogásokat megtilthatja.
 - 6.4. A tartós túlhasznosítás megelőzése és az állomány felépülése érdekében a vadászati hatóság által meghatározott vadgazdálkodási egységek területén elő kell írni, hogy évente nem vadászott, pihentetett területeket jelöljön ki a vadászatra jogosult vadgazdálkodási egységek 15–30%-án (mozaikszerű hasznosítás).
7. A vadgazdálkodási tájegység fácángazdálkodási irányelvei
 - 7.1. A fácán végleges hasznosítási tervszáma a vadgazdálkodók őszi állománybecslései és annak hatósági ellenőrzései alapján kerüljön meghatározásra. Szabadterületi fácán hasznosítása helyileg indokolt esetben

- csak meghatározott küszöb felett (jelenleg: 4 egyed/km²) engedélyezhető. A szabadterületi vad állományra gyakorolt vadászati nyomás maradjon 25–40% alatt.
- 7.2. A kibocsátott egyedeket meg kell jelölni megfelelő minőségű lábgyűrűvel vagy szárnyjelölővel, hogy a visszavadászási arány és a vad fácánokra gyakorolt vadászati nyomás mérhető legyen.
- 7.3. A hasznosítási tervet a felnevelt szaporulatra (szabadterületi állomány) és a kibocsátott fácánok várható megtérülése (korábbi évek adatai) alapján elkülönítve célszerű megtervezni.
- 7.4. Kibocsátások esetén a vadászati hatóság fácántyúk elejtésére adott külön engedélyében a tyúkok hasznosítási mértéke a 40%-ot nem haladhatja meg. A természetes tyúkállomány védelme érdekében a tojók lövése nem támogatott.
8. A vadgazdálkodási tájegység ragadozógazdálkodási irányelvei
- 8.1. Elsődleges cél a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
- 8.2. A róka tavaszi becsült törzsállományának másfélszeresét kell eltávolítani a területről. A tervezett gyérítés 60%-át az év első felében kell teljesíteni.
- 8.3. A borz állománya esetében a további növekedés megakadályozása a cél, ezért a 0,5–0,7-es gyérítési rátát kell alkalmazni.
- 8.4. A tájegységben a nyestkutya és a mosómedve megjelenő egyedeit el kell eltávolítani.
- 8.5. Az aranyakál megtelepedésének a megakadályozása, illetve az állományának csökkentése a cél, ezért legalább 2-es gyérítési ráta előírása szükséges.
- 8.6. Csaliállatos élvefogó csapdák alkalmazása csak napi ellenőrzés mellett lehetséges, a csaliállat rendszeres takarmány- és frissvíz-ellátása, valamint 2-3 naponkénti cseréje mellett, úttól, lakott területtől távol.

4. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadgazdálkodási tájegység trófeabírálati irányelvei

Az elejtés szakszerűtlenségének minősítése során a táblázatokban részletezett hibapont megítélését a megadott trófeajellegek együttes értékelésével kell végezni, a hibapont-besoroláshoz minden paraméternek teljesülnie kell!

I. A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 503. számú Alpokaljai, 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, 507. számú Bakonyi, 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	20	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 505. számú Zalai-dombsági és 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9–10. (9–10–11.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9–10. (9–10–11.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 4-es koronák, koronákban min. 4 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 20 cm-es koronaágakkal
	8–9–10. (9–10–11.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 4-es koronák, koronákban min. 4 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 501. számú Hanság-mosoni, 502. számú Vas-soproni-síksági, 509. számú Bakonyalja-Komáromi, 510. számú Vértes-hegységi, 511. számú Velencei, 512. számú Dunazugi, 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységekben

Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,3	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,8	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,0	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	75	20	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	6,2	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal

2	1. (2.)	1,7	35	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,6	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,8	80	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,8	90	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,2	45	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,6	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	80	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	9,5	100	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

II. A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 511. számú Velencei és az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységekben						
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont	Lapát jellege
			(cm)			
1	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,8	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	15	3	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	35	15	3,5	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	2	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4.–5. (5–6.)	20 cm	35	15	3,3	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	20	4	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 25 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	15 cm	–	–	2,2	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	38	17	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	23	4,5	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 502. számú Vas-soproni-síksági, 503. számú Alpokaljai, 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, 507. számú Bakonyi, 508. számú Marcal-medencei, 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)		–	–	–		szabályos, min. 12 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,3		szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	13	2,5		szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	30	14	3		szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–		szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,5		szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	3		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)		–	–	–		szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,7		szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	16	3,5		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	17	4		szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 505. számú Zalai-dombsági, 506. számú Zala-kisbaltoni 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 10 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	25	12	–	–	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	25	13	–	–	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	–	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	15	2,5		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5		szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

III. Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 501. számú Hanság-mosoni, 502. számú Vas-soproni-síksági, 507. számú Bakonyi, 508. számú Marcal-medencei, 509. számú Bakonyalja-Komáromi, 511. számú Velencei, 512. számú Dunazugi, 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységekben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	200	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	320	4	szabályos hatos
	5. (5.)	360	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es, villás, tompa ágvég
	2. (2.)	270	2	szabályos hatos
	3. (3.)	330	3	szabályos hatos
	4. (4.)	380	4	szabályos hatos
	5. (5.)	430	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	300	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 503. számú Alpokaljai, 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, 505. számú Zalai-dombsági, 506. számú Zala-kisbalatoni, 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységekben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege (g)	Ágak hossza (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	120		tömegre való kritérium nélkül, ha 13 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	180	2	szabályos hatos
	3. (3.)	250	3	szabályos hatos
	4. (4.)	300	4	szabályos hatos
	5. (5.)			
2	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 14 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	220	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	330	4	szabályos hatos
	5. (5.)			
3	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	250	3	szabályos hatos
	3. (3.)	300	4	szabályos hatos
	4. (4.)	350	5	szabályos hatos
	5. (5.)			

IV. Muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei

A muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 503. számú Alpokaljai, 507. számú Bakonyi, 510. számú Vértes-hegységi, 511. számú Velencei, 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységekben			
Hibapont	Kos kora (év)	Csiga hossza legalább (cm)	Trófea összértéke (IP pont)
1	2.	43	szabályos
	3.	53	szabályos
	4.	63	szabályos és min. 185 IP pont
	5.	65	
2	2.	45	szabályos
	3.	57	szabályos
	4.	65	szabályos és min. 190 IP pont
	5.	68	
3	2.	50	szabályos
	3.	60	szabályos
	4.	70	szabályos és min. 195 IP pont
	5.	75	

A muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 508. számú Marcal-medencei, 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységekben			
Hibapont	Kos kora (év)	Csiga hossza legalább (cm)	Trófea összértéke (IP pont)
1	2.	35	szabályos
	3.	45	szabályos
	4.	55	szabályos és min. 185 IP pont
	5.	55	
2	2.	40	szabályos
	3.	55	szabályos
	4.	65	szabályos és min. 190 IP pont
	5.	65	

3	2.	45	szabályos
	3.	60	szabályos
	4.	70	szabályos és min. 195 IP pont
	5.	70	

Az Észak-Dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeiben érett

- az a szarvasbika, amely elérte a 11 éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középgág) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az 505. számú Zalai-dombsági és 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységekben érett az a szarvasbika, amely elérte a 12 éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középgág) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az a legalább 10 éves dámbika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amelynek tömege eléri a 3 kg-ot.

5. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásai

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásait a természetvédelmi kezelési tervek tartalmazzák. Az alábbi természet- és tájvédelmi előírásokat kell figyelembe venni, amennyiben a vadgazdálkodási tájegységben található védett természeti terület vonatkozásában nincsen kihirdetett kezelési terv, vagy annak vadgazdálkodásra vonatkozó előírásai nem rendelkeznek eltérően.

- Vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést is) nem járhat a védett természeti értékek és területek jelentős zavarásával, veszélyeztetésével vagy károsításával.
- Fokozottan védett madárfaj szaporodó-, költő-, táplálkozó-, telelőterületén vadgazdálkodási tevékenység csak úgy folytatható, hogy az ne zavarja jelentős mértékben annak élettevékenységét.

Nagyvad

- A nagyvadállomány csökkentése során kiemelt figyelmet kell fordítani a nőivarú nagyvadegyedek, különösen a muflon- és dámszarvas-, valamint a vaddisznóállomány fokozott hasznosítására.
- A nagyvadfajok takarmányozása, etetése – a vaddisznó intenzív vadászatát biztosító szórók üzemeltetésének kivételével – a vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést el nem érő védett természeti területeken tilos. A vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést elérő védett természeti területeken takarmányozás csak abban az esetben végezhető, ha a vadlétszám az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám alá csökken.

Vadgazdálkodási tevékenység

- A vadászati, vadgazdálkodási tevékenység során különös figyelmet kell fordítani a gyepek megóvására, a gypfelszín maradandó károsítása tilos.
- A vadászat, vadgazdálkodás során keletkező hulladékokat a vadászatra jogosultnak a vadászterületről haladéktalanul el kell távolítani.

7. Februári hajtó- és terelővadászatok helyét és időpontját a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
8. Hattyúnyakkal való csapdázási tevékenység csak a természetvédelmi kezelővel egyeztetve kezdhető meg.

Vadgazdálkodási létesítmények, vadföld

9. Az 505. sz. Zalai-dombsági, az 506. sz. Zala-kisbalatoni, az 507. sz. Bakonyi, az 508. sz. Marcal-medencei és az 513. sz. Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a vadászati és vadgazdálkodási berendezések számát, helyét és funkcióját 2018. december 31-ig felül kell vizsgálni. A meglévő és tervezett berendezéseket a természetvédelmi kezelővel egyeztetni szükséges.
10. Fokozottan védett természeti területen kizárólag hordozható les, szóró, épített vadbefogó létesíthető. Erdőrezervátum magterületén semmilyen vadgazdálkodási létesítmény nem létesíthető, kivéve hordozható (mobil) magaslesek, amik csak augusztus 15. – február 28. között használhatók.
11. A természet védelméről szóló törvényben meghatározott lápok és források, mint minden esetben országosan védett természeti területek vonatkozásában az alábbi előírás érvényesítendő: a lápok területén és a források 100 méteres környezetében szóró, vadetető, sózó nem létesíthető.
12. Állandó gyepterületeken (művelési ágtól függetlenül) vadászati, vadgazdálkodási létesítmények közül dagonya, takarmánytároló, vaditató, apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény nem létesíthető.
13. Szórón kombájntiszta szemes takarmány, csöves kukorica, valamint répapfélék és almatörköly használhatók.
14. Vadetetést, takarmányozást csak mesterségesen létesített vadetetőből lehet végezni. Lédús és erjesztett takarmányt csak tálcáról lehet etetni.
15. A szórók környezetében az esetlegesen megjelenő gyomnövényeket (parlagfű stb.) rendszeres kaszálással vagy nyúvással még magérlelés előtt el kell távolítani.
16. Sózók csak tuskósózó, sózóláda, oszlopsózó vagy sózóvályú formájában üzemeltethetők. A talajra sót szétszórni tilos.
17. A használaton kívüli, leromlott állapotú vadgazdálkodási-vadászati létesítmények elbontásáról és elszállításáról a vadászatra jogosult köteles folyamatosan gondoskodni a vegetációs időn kívül.
18. A téli etetési időszak után a nagyvadetetők környékén szétszórt szénát össze kell gyűjteni, illetve év közben legalább egy alkalommal az etetőhely körül felverődő gyomokat magérlelés előtt le kell kaszálni.
19. Fokozottan védett területen új vadföld nem létesíthető.
20. Művelt vadföldeken a művelés során fokozott figyelmet kell fordítani a gyom- és inváziós növények terjedésének megelőzésére.

Zárt téri vadtartás, -kibocsátás, -telepítés

21. Kizárólag őshonos fajok repatriációs célú kibocsátása lehetséges. Egyéb vadfajok, illetve nagyvadtartásból származó vad szabad vadászterületre történő kibocsátása tilos.
22. Idegenhonos fajok betelepítése tilos. A spontán betelepülő idegenhonos fajok (mosómedve, nyestkutya) állományának felszámolására kell törekedni.

Apróvad

23. Azonos területre évente legfeljebb két alkalommal kerülhet sor apróvad-hajtóvadászatra.

Vízivad vadászat

24. Tómederben lóállás nem létesíthető.
25. Vizes élőhelyeken a vadászható ragadozó fajok gyérítése március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történjen.

Tűzokvédelem

26. Tűzok dürgő- és költőhelyen vadgazdálkodási és vadászati tevékenység (beleértve az őzbak vadászatát és a megelőző felméréseket is) csak a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetett módon történhet március 15. és július 1. között.
27. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vadászható ragadozó fajok gyérítésére vonatkozó előírások:
 - A gyérítés március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történhet.
 - A gyérítést nyílt területen (pl. gyepeken, szántókon stb.) április 15-ig kell elvégezni, ezt követően vonalas létesítmények (utak, csatornák stb.) mentén, nádasok, erdők, facsoportok stb. környezetében, a nyílt területek kíméletével történhet.

28. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vaddisznó tartós megtelepedését meg kell akadályozni.
29. Tűzokok tartózkodási helyén végzett éjszakai vadállománybecslést és reflektoros vadászatot a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
30. Téli időszakban vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést, társas vadászatok stb.) a tűzokok tartózkodási helyeinek figyelembevételével történhet, különös tekintettel a ködös időszakokra.
31. Tűzokok tartózkodási helyét érintő társas vadászatok helyszíneit az idény megkezdése előtt a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
32. Tűzoktelelőhelyeken tarvad vadászat a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon történhet. Az adott évi telelőhelyek pontosítását minden évben a tájegységi fővadász bevonásával egyeztetni kell a természetvédelmi kezelővel, melyet jegyzőkönyvben rögzítenek legkésőbb december 1-ig.

6. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Hosszú távú természetvédelmi célok

1. A természetvédelem hosszú távú, a vadgazdálkodást is érintő célja az ország teljes területén a biológiai sokféleség, valamint a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzése, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítása, az élőhelyvesztésből, az élőhelyek minőségének romlásából, illetve a fajok túlhasznosításából származó veszélyek csökkentése. Ennek érdekében a vadállomány igénybevételével és terhelésével járó gazdasági, gazdálkodási és kereskedelmi tevékenységet a természeti értékek és rendszerek működőképességét és a biológiai sokféleséget fenntartva kell végezni.
2. A vadgazdálkodás, vadászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését, a fenntartható használatot, ami a vadfajok biológiai sokféleségre alapozott fenntartását jelenti. Az őshonos vadfajok vadászata csak olyan mértékű lehet, amely a faj természetes állományának sokféleségét, fennmaradását nem veszélyezteti.
3. A védett természeti, illetve a Natura 2000 területek általános és egységes természetvédelmi célkitűzése az azokon található védett, fokozottan védett, illetve közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve amennyiben a természeti értéket az extenzív területhasználat tartja fenn, az azt fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.
4. Kiemelt természetvédelmi cél azon vadászható fajok állományszabályozása, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerekre, a védett, illetve veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre túlzott terhelést jelentenek.
5. A vadászattal összefüggő jogellenes természetkárosító cselekmények megelőzése, felszámolása. A védett és fokozottan védett fajok egyedei elejtésének megakadályozása.
6. A vadgazdálkodás során fokozott figyelmet kell fordítani a nagyvad populációsűrűségének szabályozására. Akkora létszámú nagyvad fenntartása a cél, amely
 - 6.1. nem veszélyezteti a taposásra, bolygatásra érzékeny természetes és természetszerű élőhelyeket, különös tekintettel a forrásokra, patak völgyekre, lápokra, magassásosokra, mocsárrétekre, zombékosokra, hegyi rétekre, erdősztyepprétekre, a domb- és hegyvidéki sziklagyepre, valamint karsztbokorerdőkre,
 - 6.2. lehetővé teszi a védett és fokozottan védett, illetve veszélyeztetett fajok hosszú távú fennmaradását,
 - 6.3. nem veszélyezteti élőhelyének természetes folyamatait és biológiai sokféleségét,
 - 6.4. mellett az erdőgazdálkodás során a folyamatos erdőborítást megteremtő gazdálkodási módszerek hatékonyan alkalmazhatóak.
7. Olyan nagyvadgazdálkodást kell folytatni, amely elsősorban az őshonos, magas genetikai értékű állományok (gímszarvas, őz) minőségi és nem mennyiségi megőrzését tűzi ki célul.
8. Nagyvadgazdálkodási célú berendezés csak a nagyvadállomány sűrűsége megfelelő szinten tartásának elérése érdekében létesüljön, minimalizálva a zavarást, a berendezés környezetének degradálódását és a tájészttikai problémákat.
9. Törekedni kell az ólomsörét használatának teljes körű kiváltására más, nem környezetszennyező technológiákkal.

10. Törekedni kell a nagyvad intenzív takarmányozásának megszüntetésére. Hosszú távon jelentősen csökkenteni kell a kijuttatott takarmány mennyiségét. Az ökológiai vadeltartó képességnél magasabb nagyvadlétszám intenzív takarmányozással való mesterséges fenntartását mindenhol meg kell szüntetni.
11. Az 503. számú Alpokaljai, az 507. számú Bakonyi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 512. számú Dunazugi és az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben kívánatos a nagyragadozók (farkas, hiúz) állandó jelenléte, ezért a vadgazdálkodási tevékenység során figyelmet kell fordítani a megőrzésükre. Azon területeken, ahol e fajok tartós jelenlétére lehet számítani, a vadászatokat úgy kell tervezni, hogy az ne zavarja indokolatlan mértékben e fokozottan védett ragadozókat. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy e fajok egyedeit sem szándékosan, sem véletlenül ne ejtsék el.
12. Javítani kell az őshonos, veszélyeztetett apróvadfajok, így különösen a mezei nyúl és a fogoly életfeltételein. A vadgazdálkodás során előtérbe kell helyezni az e fajoknak kedvező élőhelyfejlesztéseket és az e fajok számára kedvező vadföldgazdálkodást. Mindenképpen kerülni kell a túlhasznosítást. A szárnyasvadfajok esetében is a védelmet döntően a természetes állomány védelmével, és nem pedig tenyésztett madarak kibocsátásával kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.
13. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költségi időszakokkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalvét (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megszűnjön az ólomsörét használata.
14. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természet-szerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes, vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
15. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 15.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 15.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a túzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
 - 15.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kétlélű-fajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
 - 15.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
 - 15.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

Az agrárminiszter 13/2018. (VII. 3.) AM rendelete a Tiszántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről

Az 1–2. § tekintetében a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában,
a 3–4. § tekintetében a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján,
a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A 101. számú Tiszazugi, a 102. számú Maros-csongrádi, a 103. számú Békési, a 104. számú Szarvasi, a 105. számú Körös-berettyói, a 106. számú Nagykunsági, a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták, a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy, a 109. számú Nyírségi, a 110. számú Felső-tiszavidéki, a 111. számú Tiszamenti, valamint a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Tiszántúli Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve
- vad élőhelyének általános jellemzését az 1. melléklet,
 - egyres vadfajok állományának leírását a 2. melléklet,
 - vadállomány-szabályozásának irányelveit, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszámot (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszámot a 3. melléklet,
 - vadgazdálkodási tájegységi trófeabírálat irányelveit a 4. melléklet,
 - természet- és tájvédelmi előírásait védett természeti területen az 5. melléklet,
 - hosszú távú természetvédelmi céljait a 6. melléklet tartalmazza.
- 2. §** A vadgazdálkodásért felelős miniszter az 1–6. melléklet, továbbá az azok tervezéséhez felhasznált vadgazdálkodási alapadatok, az azokat bemutató grafikonok és térképek, valamint azok szöveges értékelésének egységes szerkezetben történő megjelenését a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül az Országos Vadgazdálkodási Adattár honlapján biztosítja.
- 3. §** A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„28. § (1) Vadgazdálkodási üzemtervet felsőfokú vadgazdálkodási képesítéssel, valamint ötéves szakmai gyakorlattal rendelkező, a vadgazdálkodási tervezés szakértői névjegyzékébe felvett személy készíthet.
(2) A vadgazdálkodási üzemterv tartalmi követelményeit a 6. számú melléklet tartalmazza.
(3) A vadászatra jogosult a vadgazdálkodási üzemtervet az Országos Vadgazdálkodási Adattár elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján közzétett formanyomtatványon nyújtja be.
(4) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a vadászatra jogosult
a) az üzemterv vadászati hatósághoz történő benyújtásakor írásban úgy nyilatkozik, hogy a benyújtott üzemterv a tájegységi fővadász által, a Vtv. 44. § (2) bekezdésben foglalt alapján elkészített üzemtervre vonatkozó javaslattal mindenben megegyezik, és
b) a javaslatot a 6. számú melléklet 4. pontjában felsorolt – az üzemterv benyújtásának időpontjában rendelkezésére álló – vadgazdálkodásra vonatkozó dokumentumokkal kiegészítette.”
- 4. §** A Vhr. 6. számú melléklete helyébe a 7. melléklet lép.
- 5. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

*Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter*

*1. melléklet a 13/2018. (VII. 3.) AM rendelethez***A vad élőhelyének általános jellemzése**

1. A 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének meghatározó részét (87,5%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya <5%.
2. A 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 97%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének meghatározó részét (92,3%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya <4%.
3. A 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (91,0%), az erdő aránya 2%.
4. A 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegység területének közel 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (91,7%), az erdő aránya 3%.
5. A 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 97%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén a szántó- és gyepterületek aránya 87%, az erdő aránya 7%.
6. A 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (86,2%), az erdő aránya <5%.
7. A 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 92%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (54,0%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 36,5%.
8. A 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 92%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (54,0%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 36,5%.
9. A 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel kétharmadát (62,1%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 26,1%.
10. A 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel kétharmadát (67,9%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,4%.
11. A 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel kétharmadát (67,9%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,4%.
12. A 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (91,7%), az erdő aránya <1%.

*2. melléklet a 13/2018. (VII. 3.) AM rendelethez***Az egyes vadfajok állományának leírása**

1. Gímszarvas
 - 1.1. A 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő. Az elmúlt évtized szórvány elejtéseiből a minőség egyáltalán nem értékelhető.
 - 1.2. A 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a kevés, szórványos adat következtében nem ítélt meg, országos viszonylatban nem jelentős.
 - 1.3. A 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a kevés adat következtében nem ítélt meg, országos viszonylatban nem jelentős.
 - 1.4. A 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a kevés adat következtében nem ítélt meg, országos viszonylatban nem jelentős.

- 1.5. A 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Országos viszonylatban nem jelentős.
 - 1.6. A 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő.
 - 1.7. A 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó.
 - 1.8. A 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a kevés adat következtében nem ítélt meg, országos viszonylatban nem jelentős.
 - 1.9. A 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány országos viszonylatban nem jelentős.
 - 1.10. A 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas létszámát tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó.
 - 1.11. A 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a kevés adat következtében nem ítélt meg, országos viszonylatban nem jelentős.
 - 1.12. A 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas mennyiségét tekintve kis jelentőségű. Az állomány minősége a kevés adat következtében nem ítélt meg, országos viszonylatban nem jelentős.
2. Dámszarvas
- 2.1. A 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám és a teríték nagyság alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége.
 - 2.2. A 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám és a teríték nagyság alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a kis egyedszámok miatt nem értékelhető. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége.
 - 2.3. A 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint az alsó félbe tartozik. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad. Jó minőségű állomány.
 - 2.4. A 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van. A trófeák minősége nem értékelhető.
 - 2.5. A 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső félbe tartozik. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén kiemelkedő nagyvad. Kiemelkedő minőségű állomány.
 - 2.6. A dámszarvas a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegység területén a becsült létszám és a teríték alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége.
 - 2.7. A dámszarvas a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső félbe tartozik, az egyik legjobb dáms terület. Kiemelkedő minőségű állomány.
 - 2.8. A 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben a becsült nagyság és a teríték alapján is az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van. A bírált trófeák száma nem értékelhető érdemben.
 - 2.9. A 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között nem értékelhető.

- 2.10. A 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó félbe tartozik. Jó minőségű állomány.
 - 2.11. A 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a dámszarvasállomány a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között nem értékelhető. Közepes minőségű állomány.
 - 2.12. A 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben a dámszarvas a becsült állomány alapján az alsó, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége. Minősége nem értékelhető.
3. Őz
- 3.1. A 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben az őz nagyon jelentős nagyvad, a jelentett őzlétszámot és a terítéket tekintve is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból kiemelkedő szerepe van. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.2. Az őz a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben nagyon jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot és a terítéket tekintve is a felső negyedben helyezkedik el. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.3. Az őz a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben nagyon jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot tekintve a felső negyedben, a terítéket tekintve az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.4. Az őz 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben nagyon jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot tekintve a felső negyedben, illetve a terítéket tekintve az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.5. Az őz a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben nagyon jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot és a terítéket tekintve is a felső negyedben helyezkedik el. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.6. Az őz a 106. számú Nagyunsági vadgazdálkodási tájegységben jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot tekintve az átlag feletti negyedben, a terítéket tekintve is az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.7. Az őz a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot tekintve az átlag feletti, a terítéket tekintve az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.8. Az őz a 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot tekintve az átlag alatti, a terítéket tekintve is az alsó negyedben helyezkedik el. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.9. Az őz a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett őzlétszámot tekintve az átlag feletti, a terítéket tekintve az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége a Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el, kiemelkedő az állomány.
 - 3.10. Az őz a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszám alapján az átlag feletti, a terítéket tekintve az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el, nem kiemelkedő az állomány.

- 3.11. Az őz a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszámot tekintve az átlag feletti, a terítéket tekintve az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el, nem kiemelkedő az állomány.
 - 3.12. Az őz a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve helyileg jelentős nagyvad. A jelentett létszámot tekintve az átlag alatti negyedben, a terítéket tekintve az alsó negyedben található. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben helyezkedik el.
4. Muflon
- 4.1. A muflonnak a Tiszántúli tájegységben vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.2. A muflon – a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegység kivételével – szabad területen nem fordul elő.
 - 4.3. A muflon a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben szabad területen 2007 óta fordul elő. Az állomány minősége gyenge, illetve a trófeák nagysága és minősége szempontjából értékelhetetlen a kevés bemutatott csiga következtében.
5. Vaddisznó
- 5.1. A 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben van.
 - 5.2. A 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben van.
 - 5.3. A 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben van.
 - 5.4. A 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben van.
 - 5.5. A 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám alapján az átlag alatti, a teríték alapján az alsó negyedben van.
 - 5.6. A 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám alapján az alsó, a teríték alapján az átlag alatti negyedben van.
 - 5.7. A 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó jelentősége közepes. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben van.
 - 5.8. A 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján az átlag alatti és a teríték alapján az alsó negyedben van.
 - 5.9. A 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben van.
 - 5.10. A 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben van.
 - 5.11. A 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben van.
 - 5.12. A 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben van.
6. Mezei nyúl
- 6.1. A 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.2. A 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.3. A 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.4. A 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.5. A 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.6. A 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.

- 6.7. A 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 6.8. A 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.9. A 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.10. A 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.11. A 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.12. A 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
7. Fácán
- 7.1. A 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.2. A 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.3. A 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és vadgazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.4. A 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.5. A 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.6. A 106. számú Nagyunsági vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.7. A 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 7.8. A 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag feletti, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 7.9. A 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.10. A 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
 - 7.11. A 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 7.12. A 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.

3. melléklet a 13/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadállomány-szabályozás irányelvei, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám

1. A gímszarvasállomány szabályozási irányelvei
 - 1.1. A 101. számú Tiszazugi, a 106. számú Nagykunsági, a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy, a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységekben a gímszarvas megjelenése, esetleges megtelepedése nem kívánatos, a megjelenő egyedeket el kell ejteni.
 - 1.2. A 103. számú Békési, a 104. számú Szarvasi, a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben a gím nem kívánatos, az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
 - 1.3. A 102. számú Maros-csongrádi, a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben meg kell akadályozni a gímszarvasállomány további terjeszkedését illetve az állománysűrűség növekedését.
 - 1.4. A 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegység területén trófeacentrikus gazdálkodás elvei alapján történő állománykezelés indokolt. A tájegység területén a szabad területi létszámot 5 éven belül az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám szintjére kell csökkenteni.
 - 1.5. A 109. számú Nyírségi, és a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységekben a gímszarvas további terjeszkedését, illetve az állománysűrűség növekedését a hasznosítási arány emelésével (elsősorban a nőivar esetében) meg kell előzni. Ennek érdekében a tavaszi törzsállomány >30%-át kell hasznosítani. A hasznosítási arányt a szinkronszámlálások eredményétől függően lehet módosítani.
 - 1.6. A fenntartandó legkisebb szabadterületi gímlétszám:
 - a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - 1.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám:
 - a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
2. A dámállomány szabályozási irányelvei
 - 2.1. A 101. számú Tiszazugi, a 102. számú Maros-csongrádi, a 106. számú Nagykunsági, a 112. számú Sárrét-bihari tájegységekben nem indokolt a dámszarvas megtelepítése vagy megtelepedése. Az állomány kezelésének célja a dámszarvas megtelepedésének és tartós állomány kialakulásának következetes akadályozása. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.

- 2.2. A 103. számú Békési vadgazdálkodási, a 105. számú Körös-berettyói, a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták, a 109. számú Nyírségi, a 110. számú Felső-tiszavidéki, a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben döntően állománycsökkentő, a további növekedést és terjeszkedést meggátló gazdálkodást kell kialakítani. Ennek érdekében a tavaszi törzsállomány >30%-át kell hasznosítani. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
- 2.3. A 104. számú Szarvasi, a 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységek területén az állomány kezelésének célja a dámszarvas terjeszkedésének következetes akadályozása, az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám alá csökkentése. Ennek eléréséig a tavaszi törzsállomány >30%-át kell hasznosítani. A megjelenő egyedeket el kell ejteni, a nőivar és a szaporulat védelme nem szükséges.
- 2.4. A fenntartandó legkisebb dámlétszám:
 - a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 800 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 2.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám:
 - a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Löszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
3. Az őzállomány szabályozási irányelvei
 - 3.1. A cél a pontos létszám megállapítása helyett az állomány változásának (trend) és állapotának nyomon követése. Az őzgazdálkodás céljait a vadászatra jogosultak által módszertanilag következetesen végzett felmérések alapján a vadgazdálkodási egységek szintjén kell meghatározni. A vadászatra jogosult által végzett monitoring hiányában a vadászati hatóság határozza meg a vadászterületeken az őzgazdálkodás céljait.
 - 3.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a terítéket fokozatosan növelni kell addig az egyensúlyi állapotig ($\approx 30\text{--}35\%$ -ig), amikor az őzállomány hasznosításának mértéke és a hasznosítás összetétele is biztosítja a vadgazdálkodási egység területén célként meghatározott létszám/teríték fenntartását.
 - 3.3. A teríték bak:suta:gida összetétele 1:1:1 arányú legyen.
 - 3.4. A szabályos korösszetételű (élő) állomány eloszlását figyelembe véve a bakteríték javasolt összetétele $45\pm 10\%$ fiatal, $40\pm 5\%$ középkorú és $15\pm 5\%$ öreg bak.
 - 3.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiailag megalapozott és fenntartható arányokat is betartva, továbbá azok teljesítését az ellenőrző hatóságnak meg kell követelnie.
 - 3.6. A fenntartandó legkisebb őzlétszám:
 - a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 5400 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed

- a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 5300 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 5500 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 5000 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 3500 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 3000 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 3800 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 6600 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 4200 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 3700 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 2700 egyed
- 3.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi őzlétszám:
- a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 10 300 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 11 100 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 14 200 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 17 000 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 13 300 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 6400 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 8000 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 6400 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 16 600 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 8800 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 6000 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 7000 egyed
4. A vadgazdálkodási tájegység muflonállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 4.1. A 101. számú Tiszazugi, a 102. számú Maros-csongrádi, a 103. számú Békési vadgazdálkodási, a 104. számú Szarvasi, a 105. számú Körös-berettyói, a 106. számú Nagykunsági, a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták, a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy, 110. számú Felső-tiszavidéki, a 111. számú Tiszamenti, a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységek területén a muflon esetleges természetes megtelepedése vagy szándékos betelepítése sem támogatható. Az esetlegesen megjelenő egyedeket el kell távolítani.
- 4.2. A 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegység területén a szabad területi létszám fenntartása, növelése nem indokolt. A szabadterületi muflonállományt 5 éven belül fel kell számolni.
- 4.3. A fenntartandó legkisebb muflonlétszám:
- a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 4.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám:
- a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed

- a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
5. A vadgazdálkodási tájegység vaddisznóállomány-szabályozás irányelvei a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 5.1. A Tiszántúli vadgazdálkodási táj területén a vaddisznó további növekedését meg kell akadályozni, és a vaddisznó szabad területi létszámát a következő 10 évben felére (40–60%-kal) kell csökkenteni, amihez a következők szükségesek
- 5.2. A tervezett hasznosítás a jelentett létszám min. 150%-át érje el.
- 5.3. A teríték összetételét az állomány csökkentése érdekében úgy kell meghatározni, hogy a kifejtett kocák hasznosítása másfél-kétszer nagyobb legyen a kanokénál, és az összes hasznosításból a malac és a süldő aránya legalább 75% legyen. A malac- és a süldőhasznosításból a malacarányának legalább 25%-nak kell lennie.
- 5.4. A fenntartandó legkisebb vaddisznólétszám:
- a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 5.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi vaddisznólétszám:
- a 101. számú Tiszazugi vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 102. számú Maros-csongrádi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 103. számú Békési vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 104. számú Szarvasi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 106. számú Nagykunsági vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
 - a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
6. A vadgazdálkodási tájegység mezeinyúl-gazdálkodási irányelvei
- 6.1. A vadászati hatóság által meghatározott, magasabb populációsűrűségű vadgazdálkodási egységek területén kötelező egy elfogadott létszámbecslési módszer (éjszakai reflektoros létszámbecslés) használata tavasszal és ősszel, a vadászatok megkezdése előtt. Ezek alapján meg lehet tervezni a hasznosítandó mennyiséget a Kovács-Heltay modell vagy az SZIE VMI modell segítségével.
- 6.2. A hasznosításra tervezett mennyiség 65–75%-át október–november hónapokban kell elejteni.
- 6.3. A törzsállomány védelmének érdekében a vadászati hatóság a december 15. után tervezett befogásokat megtilthatja.
- 6.4. A tartós túlhasznosítás megelőzése és az állomány felépülése érdekében a vadászati hatóság által meghatározott vadgazdálkodási egységek területén elő kell írni, hogy évente nem vadászott, pihentetett területeket jelöljön ki a vadászatra jogosult a vadgazdálkodási egységek 15–30%-án (mozaikszerű hasznosítás).

7. A vadgazdálkodási tájegység fácángazdálkodás irányelvei
- 7.1. A fácán végleges hasznosítási tervszáma a vadgazdálkodók őszi állománybecslései és annak hatósági ellenőrzései alapján kerüljön meghatározásra. Szabadterületi fácán hasznosítása helyileg indokolt esetben csak meghatározott küszöb felett (jelenleg: 4 egyed/km²) engedélyezhető. A szabadterületi vadállományra gyakorolt vadászati nyomás maradjon 25–40% között.
 - 7.2. A kibocsátott egyedek lábgyűrűvel vagy szárnyjelölővel történő megjelölését a vadászati hatóság előírhatja.
 - 7.3. A hasznosítási tervet a felnevelt szaporulatra (szabadterületi állomány) és a kibocsátott fácánok várható megtérülése (korábbi évek adatai) alapján elkülönítve kell megtervezni.
 - 7.4. Kibocsátások esetén a vadászati hatóság fácányúk elejtésére adott külön engedélyében a tyúkok hasznosítási mértéke a 40%-ot nem haladhatja meg. A természetes tyúkállomány védelme érdekében a tojók lövése nem támogatott.
8. A vadgazdálkodási tájegység ragadozógazdálkodás irányelvei
- 8.1. Elsőrendű feladat a vadászható ragadozó fajok állományainak visszaszorítása.
 - 8.2. A róka tavaszi becsült törzsállományának másfélszeresét kell eltávolítani a területről. A tervezett gyérítés 60%-át az év első felében kell teljesíteni.
 - 8.3. A borz állománya esetében a további növekedés megakadályozása a cél, ezért a 0,5–0,7-es gyérítési rátát kell alkalmazni.
 - 8.4. A tájegységben a nyestkutya és a mosómedve megjelenő egyedeit el kell eltávolítani.
 - 8.5. Az aranysakál megtelepedésének a megakadályozása, illetve az állományának csökkentése a cél, ezért legalább 2-es gyérítési ráta előírása szükséges.
 - 8.6. Csaliállatos élvefogó csapdák alkalmazása csak napi ellenőrzés mellett lehetséges, a csaliállat rendszeres takarmány- és frissvíz-ellátása, valamint 2-3 naponkénti cseréje mellett, úttól, lakott területtől távol.

4. melléklet a 13/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadgazdálkodási tájegység trófeabírálati irányelvei

Az elejtés szakszerűtlenségének minősítése során a táblázatokban részletezett hibapont megítélését a megadott trófeajellegek együttes értékelésével kell végezni, a hibapont-besoroláshoz minden paraméternek teljesülnie kell!

I. A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 102. számú Maros-csongrádi, a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták, valamint a 109. számú Nyírségi vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,3	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,8	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,0	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	75	20	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	6,2	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal

2	1. (2.)	1,7	35	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,6	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,8	80	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,8	90	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,2	45	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,6	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	80	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	9,5	100	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 105. számú Körös-berettyói vadgazdálkodási tájegységben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,1	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,6	45	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	2,8	50	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	3,8	60	20	szabályos, min. 3-as koronák, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	5,5	80	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	7,5	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
2	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,0	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,3	55	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,0	65	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 10 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	5,8	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,5	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

3	1. (2.)	1,9	45	–	Szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,8	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	70	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,0	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	8,5	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

II. A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 103. számú Békési, a 105. számú Körös-berettyói, 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták, valamint a 110. számú Felső-tiszavidéki vadgazdálkodási tájegységben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,8	–	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	15	3	–	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	35	15	3,5	–	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	2	–	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	15	3,3	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	20	4	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 25 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	15 cm	–	–	2,2	–	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	38	17	3,5	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	23	4,5	–	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 104. számú Szarvasi, a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy, a 109. számú Nyírségi, valamint a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)		–	–	–		szabályos, min. 12 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,3		szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	13	2,5		szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	30	14	3		szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–		szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,5		szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	3		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)		–	–	–		szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,7		szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	16	3,5		szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	17	4		szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

III. Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 101. számú Tiszazugi, a 102. számú Maros-csongrádi, a 103. számú Békési, a 104. számú Szarvasi, a 105. számú Körös-berettyói, a 106. számú Nagykunsági, a 108. számú Hajdúsági Lőszhát-Hortobágy, valamint a 112. számú Sárrét-bihari vadgazdálkodási tájegységekben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	160		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es villás, tompa ágvég
	2. (2.)	220	2	szabályos hatos
	3. (3.)	300	3	szabályos hatos
	4. (4.)	350	4	szabályos hatos
	5. (5.)	400	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	330	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

3	1. (1.)	280		megadott tömeggel 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	350	3	szabályos hatos
	3. (3.)	400	4	szabályos hatos
	4. (4.)	450	5	szabályos hatos
	5. (5.)	500	5	szabályos hatos

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 107. számú Hajdúsági Erdőpuszták, a 109. számú Nyírségi, a 110. számú Felső-tiszavidéki, valamint a 111. számú Tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	200	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	320	4	szabályos hatos
	5. (5.)	360	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es, villás, tompa ágvég
	2. (2.)	270	2	szabályos hatos
	3. (3.)	330	3	szabályos hatos
	4. (4.)	380	4	szabályos hatos
	5. (5.)	430	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	300	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

A Tiszántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeiben érett

- az a szarvasbika, amely elérte a 11. éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középág), és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az a legalább 10 éves dámbika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amelynek tömege eléri a 3 kg-ot.

5. melléklet a 13/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A védett természeti területek természet-, és tájvédelmi előírásai

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásait a természetvédelmi kezelési tervek tartalmazzák. Az alábbi természet- és tájvédelmi előírásokat kell figyelembe venni, amennyiben a vadgazdálkodási tájegységben található védett természeti terület vonatkozásában nincsen kihirdetett kezelési terv, vagy annak vadgazdálkodásra vonatkozó előírásai nem rendelkeznek eltéréssel.

- Vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést is) nem járhat a védett természeti értékek és területek jelentős zavarásával, veszélyeztetésével vagy károsításával.
- Fokozottan védett madárfaj szaporodó-, költő-, táplálkozó-, telelőterületén vadgazdálkodási tevékenység csak úgy folytatható, hogy az ne zavarja jelentős mértékben annak élettevékenységét.

Nagyvad

3. A nagyvadállomány csökkentése során kiemelt figyelmet kell fordítani a nőivarú nagyvadegyedek, különösen a muflon és dámszarvas, valamint a vaddisznó állomány fokozott hasznosítására.
4. A nagyvadfajok takarmányozása, etetése – a vaddisznó intenzív vadászatát biztosító szórók üzemeltetésének kivételével – a vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést el nem érő védett természeti területeken tilos. A vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést elérő védett természeti területeken takarmányozás csak abban az esetben végezhető, ha a vadlétszám az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám alá csökken.

Vadgazdálkodási tevékenység

5. A vadászati, vadgazdálkodási tevékenység során különös figyelmet kell fordítani a gyepek megóvására, a gypfelszín maradandó károsítása tilos.
6. A vadászat, vadgazdálkodás során keletkező hulladékokat a vadászatra jogosultnak a vadászterületről haladéktalanul el kell távolítani.
7. Februári hajtó- és terelővadászatok helyét és időpontját a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
8. Hattyúnyakkal való csapdázási tevékenység csak a természetvédelmi kezelővel egyeztetve kezdhető meg.

Vadgazdálkodási létesítmények, vadföld

9. Fokozottan védett természeti területen kizárólag hordozható les, szóró, épített vadbefogó létesíthető. Erdőrezervátum magterületén semmilyen vadgazdálkodási létesítmény nem létesíthető, kivéve hordozható (mobil) magaslesek, amik csak augusztus 15. – február 28. között használhatók.
10. A természet védelméről szóló törvényben meghatározott lápok és források, mint minden esetben országosan védett természeti területek vonatkozásában az alábbi előírás érvényesítendő: a lápok területén és a források 100 méteres környezetében szóró, vadetető, sózó nem létesíthető.
11. Állandó gyepterületeken (művelési ágtól függetlenül) vadászati, vadgazdálkodási létesítmények közül dagonya, takarmánytároló, vaditató, apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény nem létesíthető.
12. Szórón kombájntiszta szemes takarmány, csöves kukorica, valamint répafélék és almatörköly használhatók.
13. Vadetetést, -takarmányozást csak mesterségesen létesített vadetetőből lehet végezni. Lédús és erjesztett takarmányt csak tálcáról lehet etetni.
14. A szórók környezetében az esetlegesen megjelenő gyomnövényeket (parlagfű stb.) rendszeres kaszálással vagy nyúvással még magérlelés előtt el kell távolítani.
15. Sózók csak tuskósózó, sózóláda, oszlopsózó vagy sózóvályú formájában üzemeltethetők. A talajra sót szétszórni tilos.
16. A használaton kívüli, leromlott állapotú vadgazdálkodási-vadászati létesítmények elbontásáról és elszállításáról a vadászatra jogosult köteles folyamatosan gondoskodni a vegetációs időn kívül.
17. A téli etetési időszak után a nagyvadetetők környékén szétszórt szénát össze kell gyűjteni, illetve év közben legalább egy alkalommal az etetőhely körül felverődő gyomokat magérlelés előtt le kell kaszálni.
18. Fokozottan védett területen új vadföld nem létesíthető.
19. Művelt vadföldeken a művelés során fokozott figyelmet kell fordítani a gyom- és inváziós növények terjedésének megelőzésére.

Zárt téri vadtartás, -kibocsátás, -telepítés

20. Kizárólag őshonos fajok repatriációs célú kibocsátása lehetséges. Egyéb vadfajok, illetve nagyvadtartásból származó vad szabad vadászterületre történő kibocsátása tilos.
21. Idegenhonos fajok betelepítése tilos. A spontán betelepülő idegenhonos fajok (mosómedve, nyestkutya) állományának felszámolására kell törekedni.

Apróvad

22. Azonos területrészen évente legfeljebb két alkalommal kerülhet sor apróvad-hajtóvadászatra.

Vízivadadászat

23. Vizes élőhelyeken a vadászható ragadozó fajok gyérítése március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történjen.

Tűzokvédelem

24. Tűzok dűrgő- és költőhelyen vadgazdálkodási- és vadászati tevékenység (beleértve az őzbak vadászatát és a megelőző felméréseket is) csak a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetett módon történhet március 15. és július 1. között.
25. Tűzok dűrgő- és költőhelyen a vadászható ragadozó fajok gyérítésére vonatkozó előírások:
 - A gyérítés március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történhet.
 - A gyérítést nyílt területen (pl. gyepeken, szántókon stb.) április 15-ig kell elvégezni, ezt követően vonalas létesítmények (utak, csatornák stb.) mentén, nádasok, erdők, facsoportok stb. környezetében, a nyílt területrészek kíméletével történhet.
26. Tűzok dűrgő- és költőhelyen a vaddisznó tartós megtelepedését meg kell akadályozni.
27. Tűzokok tartózkodási helyén végzett éjszakai vadállománybecslést és reflektoros vadászatot a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
28. Téli időszakban vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést, társas vadászatok stb.) a tűzokok tartózkodási helyeinek figyelembevételével történhet, különös tekintettel a ködös időszakokra.
29. Tűzokok tartózkodási helyét érintő társas vadászatok helyszíneit az idény megkezdése előtt a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
30. Tűzoktelelőhelyeken tarvadadászat a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon történhet. Az adott évi telelőhelyek pontosítását minden évben a tájegységi fővadász bevonásával egyeztetni kell a természetvédelmi kezelővel, melyet jegyzőkönyvben rögzítenek legkésőbb december 1-ig.

*6. melléklet a 13/2018. (VII. 3.) AM rendelethez***Hosszú távú természetvédelmi célok**

1. A természetvédelem hosszú távú, a vadgazdálkodást is érintő célja az ország teljes területén a biológiai sokféleség, valamint a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzése, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítása, az élőhelyvesztésből, az élőhelyek minőségének romlásából, illetve a fajok túlhasznosításából származó veszélyek csökkentése. Ennek érdekében a vadállomány igénybevételével és terhelésével járó gazdasági, gazdálkodási és kereskedelmi tevékenységet a természeti értékek és rendszerek működőképességét és a biológiai sokféleséget fenntartva kell végezni.
2. A vadgazdálkodás, vadászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését, a fenntartható használatot, ami a vadfajok biológiai sokféleségre alapozott fenntartását jelenti. Az őshonos vadfajok vadászata csak olyan mértékű lehet, amely a faj természetes állományának sokféleségét, fennmaradását nem veszélyezteti.
3. A védett természeti, illetve a Natura 2000 területek általános és egységes természetvédelmi célkitűzése az azokon található védett, fokozottan védett, illetve közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve amennyiben a természeti értéket az extenzív területhasználat tartja fenn, az azt fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.
4. Kiemelt természetvédelmi cél azon vadászható fajok állományszabályozása, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerekre, a védett, illetve veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre túlzott terhelést jelentenek.
5. A vadászattal összefüggő jogellenes természetkárosító cselekmények megelőzése, felszámolása. A védett és fokozottan védett fajok egyedei elejtésének megakadályozása.
6. A vadgazdálkodás során fokozott figyelmet kell fordítani a nagyvad populációsűrűségének szabályozására. Akkora létszámú nagyvad fenntartása a cél, amely
 - 6.1. nem veszélyezteti a taposásra, bolygatásra érzékeny természetes és természetszerű élőhelyeket, különös tekintettel a forrásokra, patak völgyekre, lápokra, magassásosokra, mocsárrétegre, zsombékosokra, erdőssztyepprétegre, a domb- és hegyvidéki sziklagyepekre, valamint karsztbokorerdőkre,

- 6.2. lehetővé teszi a védett és fokozottan védett, illetve veszélyeztetett fajok hosszú távú fennmaradását,
 - 6.3. nem veszélyezteti élőhelyének természetes folyamatait és biológiai sokféleségét,
 - 6.4. mellett az erdőgazdálkodás során a folyamatos erdőborítást megteremtő gazdálkodási módszerek hatékonyan alkalmazhatóak.
7. Olyan nagyvadgazdálkodást kell folytatni, amely elsősorban az őshonos, magas genetikai értékű állományok (gímszarvas, őz) minőségi és nem mennyiségi megőrzését tűzi ki célul.
 8. Nagyvadgazdálkodási célú berendezés csak a nagyvadállomány sűrűsége megfelelő szinten tartásának elérése érdekében létesüljön, minimalizálva a zavarást, a berendezés környezetének degradálódását és a tájesztétikai problémákat.
 9. Törekedni kell az ólomsörét használatának teljes körű kiváltására más, nem környezetszennyező technológiákkal.
 10. Törekedni kell a nagyvad intenzív takarmányozásának megszüntetésére. Hosszú távon jelentősen csökkenteni kell a kijuttatott takarmány mennyiségét. Az ökológiai vadeltartó képességnél magasabb nagyvadlétszám intenzív takarmányozással való mesterséges fenntartását mindenhol meg kell szüntetni.
 11. Javítani kell az őshonos, veszélyeztetett apróvadfajok, így különösen a mezei nyúl és a fogoly életfeltételein. A vadgazdálkodás során előtérbe kell helyezni az e fajoknak kedvező élőhelyfejlesztéseket és az e fajok számára kedvező vadföldgazdálkodást. Mindenképpen kerülni kell a túlhasznosítást. A szárnyasvadfajok esetében is a védelmet döntően a természetes állomány védelmével, és nem pedig tenyésztett madarak kibocsátásával kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.
 12. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költési időszakokkal rendelkező fajok költésének biztonságát, a vízivad költése és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalmát (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megszűnjön az ólomsörét használata.
 13. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természetesen élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
 14. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 14.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 14.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a tűzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
 - 14.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kételtű-fajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
 - 14.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
 - 14.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

7. melléklet a 13/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

„6. számú melléklet a 79/2004. (V. 4.) FVM rendelethez

A VADGAZDÁLKODÁSI ÜZEMTERV TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

1. oldal – Címlap: a vadgazdálkodási egység neve, telephelye, 11 jegyű kódszáma, a vadászatra jogosult, valamint – ha a vadászatra jogosult nem a Vhr. 28. § (4) bekezdése szerint adja be az üzemtervet – a tervkészítő aláírása.
 2. oldal – Vadászati hatóság jóváhagyása: a vadgazdálkodási terv érvényességi idejére és feltételeire vonatkozó hatósági jóváhagyás szövege, valamint a jóváhagyó aláírása.
1. A vadgazdálkodási egység alapadatai
 - 1.1. A vadgazdálkodási egység alapadatai: név, telephely, kódszám, a vadgazdálkodási egység típusa, a vadászterület rendeltetése, a vadgazdálkodási egység levelezési címe, a vadgazdálkodási egység e-mail-címe, kapcsolattartó telefonszáma.
 - 1.2. A vadgazdálkodási egység elhelyezkedése: a vadászterület földrajzi elhelyezkedését mutató térkép, a vadászterület részletes határleírása.
 2. A vadgazdálkodási adottságok jellemzése (a tájegységi vadgazdálkodási terv vonatkozó részeit felhasználva, 1-2 oldal)
 - 2.1. A vadgazdálkodási tájegység szerinti besorolás: a vadgazdálkodási tájegység száma és neve, a vadgazdálkodási tájegység jellemzése.
 - 2.2. Vadgazdálkodási adottságok jellemzése: a vadállomány jellemzői a nagyvad-, az apróvadfajok, valamint a szőrmés és szárnyas kártevők korábbi adatai alapján értékelve, a vadállomány pillanatnyi helyzetének értékelése.
 - 2.3. Természetvédelmi szempontból kiemelt területek felsorolása és előírások ismertetése.
 - 2.4. Az üzemterv elfogadásakor meglévő vadaskertek adatai.
 3. Vadgazdálkodási terv (hosszú távú terv a tájegységi vadgazdálkodási terv vonatkozó részei beemelésével – fajonként maximum 1 oldal)
 - 3.1. Nagyvadállományok kezelésének kivonatos szempontjai a vadgazdálkodási tájegységi terv alapján: a gímszarvas, a dámszarvas, az őz, a muflon és a vaddisznó javasolt tervezési szempontjai és céljai (az állomány minőségi besorolása, a golyóérettség kora). A nagyvad szempontjából javasolt élőhely beavatkozások és vadgazdálkodási fejlesztések.
 - 3.2. Apróvadállományok kezelésének kivonatos szempontjai a vadgazdálkodási tájegységi terv alapján: a mezei nyúl, a fácán, a vízivad tervezési szempontjai és módszerei (az állomány állapota szerint), az élőhelyvédelem és -javítás szempontjai.
Ragadozógazdálkodási szempontok és módszerek. Természetvédelmi jellemzők és gazdálkodási hatásaik (a vadgazdálkodást és vadászatot különösen érintő védett területek, a vadgazdálkodást érintő természetvédelmi előírások).
 - 3.3. A vadászterület különleges rendeltetéséből adódó feladatok és előírások.
 - 3.4. Kutatási programban való részvétel.
 4. Vadgazdálkodással kapcsolatos dokumentumok
 - 4.1. Vadállománybecslési jelentések
 - 4.2. Éves vadgazdálkodási tervek
 - 4.3. Vadgazdálkodási jelentések
 - 4.4. Trófeabírálati adatok
 - 4.5. Évente felhasznált egyedi azonosító jelek sorszámai
 5. Tervezési mellékletek
 - 5.1. Trófeabírálati irányelvek
 - 5.2. Vadgazdálkodási módszertani leírások
 - 5.3. A tervben felhasznált adatok és szakirodalom forrásai”
-

**Az agrárminiszter 14/2018. (VII. 3.) AM rendelete
az Északi hegy- és dombvidéki Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási
tervéről**

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A 201. számú Börzsöny-gödöllői, a 202. számú Nógrád-cserhádi, a 203. számú Bükki, a 204. számú Cserhát-aggteleki, a 205. számú Bükkalja-taktaközi, valamint a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Északi hegy- és dombvidéki Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve
- vad élőhelyének általános jellemzését az 1. melléklet,
 - egy vad faj állományának leírását a 2. melléklet,
 - vadállomány-szabályozásának irányelveit, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszámot (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszámot a 3. melléklet,
 - vadgazdálkodási tájegységi trófeabírálat irányelveit a 4. melléklet,
 - természet- és tájvédelmi előírásait védett természeti területen az 5. melléklet,
 - hosszú távú természetvédelmi céljait a 6. melléklet tartalmazza.
- 2. §** A vadgazdálkodásért felelős miniszter az 1–6. melléklet, továbbá az azok tervezéséhez felhasznált vadgazdálkodási alapadatok, az azokat bemutató grafikonok és térképek, valamint azok szöveges értékelésének egységes szerkezetben történő megjelenését a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül az Országos Vadgazdálkodási Adattár honlapján biztosítja.
- 3. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter

1. melléklet a 14/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vad élőhelyének általános jellemzése

- A 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 91%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (51,2%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 36,3%.
- A 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel felét (48,3%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 44,9%.
- A 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel felét (48,0%) borítja erdő, a szántó- és gyepterületek aránya 38,9%, melyeken felül 5,1% a szőlők aránya.
- A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegység területének közel 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (53,6%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 40,9%.
- A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 92%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén a szántó- és gyepterületek aránya 81,2%, az erdő aránya 6,3%.
- A 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének felét (50,1%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 38,8%.

2. melléklet a 14/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Az egyes vadfajok állományának leírása

1. Gímszarvas

- 1.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mind mennyiségét, mind pedig gazdasági vonatkozásait tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban gyenge.
- 1.2. A 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mind mennyiségét, mind pedig gazdasági vonatkozásait tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.3. A 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mind mennyiségét, mind pedig gazdasági vonatkozásait tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban gyenge.
- 1.4. A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét és gazdasági vonatkozásait is tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.5. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Országos viszonylatban az állomány minősége gyenge.
- 1.6. A 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét és gazdasági vonatkozásait tekintve jelentős. A jelentett létszámok alapján az átlag feletti negyedben, a teríték alapján pedig az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.

2. Dámszarvas

- 2.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van. Az érmes trófeák zömében a kerti állományokból kerülnek ki. Az érmes arány és az érmesek összetétele sem mutat értékelhető trendet.
- 2.2. A 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadba tartozik. Az állomány minősége közepes.
- 2.3. A 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van. A trófeák száma nem elég az értékeléshez.
- 2.4. A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van.
- 2.5. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van.
- 2.6. A dámszarvas a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegység területén a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége.

3. Őz

- 3.1. Az őz a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve kis jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
- 3.2. Az őz a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve kis jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben található. Az őzagancsok minősége gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
- 3.3. Az őz a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve kis jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve az alsó negyedben található. Az őzagancsok minősége gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
- 3.4. Az őz a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 3.5. Az őz a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes, az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 3.6. Az őz a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes jelentőségű nagyvad. Az őz a vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.

4. Muflon

- 4.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői tájegységben a muflon közepes jelentőségű vad. Az állomány minősége gyenge.
- 4.2. A 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező vadgazdálkodási tájegységek felső felébe tartozik, ennek megfelelően jelentősége nagyobb. Az állomány minősége gyenge.
- 4.3. A 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. Az állomány minősége gyenge.
- 4.4. A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. A muflon kis jelentőségű a vadgazdálkodási tájegységben. Az állomány minősége gyenge.
- 4.5. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben a muflon nem fordul elő.
- 4.6. A 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. Az állomány minősége közepes.

5. Vaddisznó

- 5.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.2. A 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.3. A 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.4. A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.

- 5.5. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.6. A 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
6. Mezei nyúl
- 6.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.2. A 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, míg a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.3. A 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.4. A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 6.5. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 6.6. A 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
7. Fácán
- 7.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok szerint az alsó negyedben, a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.2. A 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok szerint az alsó negyedben, a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el.
 - 7.3. A 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 7.4. A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
 - 7.5. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 7.6. A 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.

3. melléklet a 14/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadállomány-szabályozás irányelvei, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám

1. A gímszarvasállomány szabályozási irányelvei
 - 1.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői, a 202. számú Nógrád-cserhádi, a 203. számú Bükki és a 204. számú Cserhát-aggteleki, valamint a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységek területén:
 - 1.1.1. Állománycsökkentő, a további növekedést kizáró vadgazdálkodást kell folytatni. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a vadászati nyomást fokozatosan kell emelni, amíg a tájegység becsült gímállománya a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közé csökken. A hasznosítás összetételének biztosítása kell az állomány csökkentésére irányuló cél megvalósítását. A kitűzött állománylétszám elérését követően a hasznosítás mennyiségének és összetételének a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közötti állomány fenntartását kell biztosítani.
 - 1.1.2. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
 - 1.2. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben a gímállomány megerősödését és terjeszkedését meg kell akadályozni.
 - 1.3. A fenntartandó legkisebb szabadterületi gímlétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - 1.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 2900 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 4800 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
2. A dämállomány szabályozási irányelvei
 - 2.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői, a 202. számú Nógrád-cserhádi, a 203. számú Bükki, a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységek területén az állomány kezelési cél a dämzarvas tartós megtelepedésének következetes akadályozása, 7 éven belül a tájegység becsült dämállományát a fenntartandó legkisebb dämlelétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dämlelétszám közé kell csökkenteni.
 - 2.2. A 204. számú Cserhát-aggteleki és a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységek területén a dämzarvas megtelepedését meg kell akadályozni, az esetlegesen megjelenő egyedeket fel kell számolni.
 - 2.3. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiai indokolt arányokat is betartva.
 - 2.4. A fenntartandó legkisebb dämlelétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed

- 2.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
3. Az őzállomány szabályozási irányelvei
 - 3.1. A cél a pontos létszám megállapítása helyett az állomány változásának (trend) és állapotának nyomon követése. Az őzgazdálkodás céljait a vadászatra jogosultak által módszertanilag következetesen végzett felmérések alapján a vadgazdálkodási egységek szintjén kell meghatározni. A vadászatra jogosult által végzett monitoring hiányában a vadászati hatóság határozza meg a vadászterületeken az őzgazdálkodás céljait.
 - 3.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a terítéket fokozatosan növelni kell addig az egyensúlyi állapotig ($\approx 30\% - 35\%$ -ig), amikor az őzállomány hasznosításának mértéke és a hasznosítás összetétele is biztosítja a vadgazdálkodási egység területén célként meghatározott létszám/teríték fenntartását.
 - 3.3. A teríték bak:suta:gida összetétele 1:1:1 arányú legyen.
 - 3.4. A szabályos korösszetételű (élő) állomány eloszlását figyelembe véve a bakteríték javasolt összetétele $45 \pm 10\%$ fiatal, $40 \pm 5\%$ középkorú és $15 \pm 5\%$ öreg bak.
 - 3.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiailag megalapozott és fenntartható arányokat is betartva, továbbá azok teljesítését az ellenőrző hatóságnak meg kell követelnie.
 - 3.6. A fenntartandó legkisebb őzlétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 3600 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 1700 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 6200 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 3200 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 2800 egyed
 - 3.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi őzlétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 5800 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 3100 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 10 500 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 5100 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 7000 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 5500 egyed
4. A vadgazdálkodási tájegység muflonállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
 - 4.1. A 201. számú Börzsöny-gödöllői, a 202. számú Nógrád-cserhádi, a 203. számú Bükki és a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységek területén:
 - 4.1.1. Az állomány kezelésének megalapozásához az állomány változását és a vadászati beavatkozásokat megbízhatóan tükröző monitoringrendszer kialakítása indokolt (pl. szinkronszámlálási rendszer).
 - 4.1.2. Az állományban dokumentáltan nyomon kell követni a felnevelt szaporulat arányát, illetve a szaporodásban részt vevő nőivarú egyedek arányát.
 - 4.1.3. A muflon szabad területi hasznosítását – összhangban más gazdálkodási tevékenységek szempontjaival – az állománynak az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám szintje eléréséig növelni kell.
 - 4.1.4. A kosok aránya terítékben kevesebb mint 30% legyen.
 - 4.2. A 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegység területén a szabad területi létszám fenntartása, növelése nem indokolt, a meglévő állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
 - 4.3. A 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegység területén a muflon esetleges természetes megtelepedése vagy szándékos betelepítése sem támogatható. Az esetlegesen megjelenő egyedeket el kell távolítani.

- 4.4. A fenntartandó legkisebb muflonlétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 150 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 250 egyed
- 4.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 450 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
5. A vadgazdálkodási tájegység vaddisznóállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
 - 5.1. Az Északi hegy- és dombvidéki Vadgazdálkodási Táj területén a vaddisznó szabad területi létszámát a következő 10 évben a 2017-ben becsült létszámnak legalább felére (40–60%-kal) kell csökkenteni.
 - 5.2. Az éves tervben a meghatározott vadgazdálkodási tervszámokat teljesíteni kell.
 - 5.3. 2017-től a következő 3-5 évben 150%-nál magasabb hasznosítási arányt szükséges fenntartani.
 - 5.4. A teríték összetételét az állomány csökkentése érdekében úgy kell meghatározni, hogy a kifejlett kocák hasznosítása másfél- kétszer nagyobb legyen a kanokénál és az összes hasznosításból a malac és a süldő aránya legalább 75% legyen. A malac- és a süldőhasznosításból, a malacarányának legalább 25%-nak kell lennie.
 - 5.5. A fenntartandó legkisebb vaddisznólétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 1900 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 800 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - 5.6. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi vaddisznólétszám:
 - a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben 3400 egyed
 - a 202. számú Nógrád-cserhádi vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
 - a 204. számú Cserhát-aggteleki vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - a 205. számú Bükkalja-taktaközi vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
6. A vadgazdálkodási tájegység mezeinyúl-gazdálkodási irányelvei
 - 6.1. A vadászati hatóság által meghatározott, magasabb populációsűrűségű vadgazdálkodási egységek területén kötelező egy elfogadott létszámbecslési módszer (éjszakai reflektoros létszámbecslés) használata tavasszal és ősszel, a vadászatok megkezdése előtt. Ezek alapján meg lehet tervezni a hasznosítandó mennyiséget a Kovács-Heltay modell vagy az SZIE VMI modell segítségével.
 - 6.2. A hasznosításra tervezett mennyiség 65–75%-át október–november hónapokban kell elejteni.
 - 6.3. A törzsállomány védelmének érdekében a vadászati hatóság a december 15. után tervezett befogásokat megtilthatja.
 - 6.4. A tartós túlhasznosítás megelőzése és az állomány felépülése érdekében a vadászati hatóság által meghatározott vadgazdálkodási egységek területén elő kell írni, hogy évente nem vadászott, pihentetett területeket jelöljön ki a vadászatra jogosult vadgazdálkodási egységek 15–30%-án (mozaikszerű hasznosítás).

7. A vadgazdálkodási tájegység fácángazdálkodási irányelvei
- 7.1. A fácán végleges hasznosítási tervszáma a vadgazdálkodók őszi állománybecslései és annak hatósági ellenőrzései alapján kerüljön meghatározásra. Szabadterületi fácán hasznosítása helyileg indokolt esetben csak meghatározott küszöb felett (jelenleg: 4 egyed/km²) engedélyezhető. A szabadterületi vadállományra gyakorolt vadászati nyomás maradjon 25–40% alatt.
- 7.2. A kibocsátott egyedek lábgyűrűvel vagy szárnyjelölővel történő megjelölését a vadászati hatóság előírhatja.
- 7.3. A hasznosítási tervet a felnevelt szaporulatra (szabadterületi állomány) és a kibocsátott fácánok várható megtérülése (korábbi évek adatai) alapján elkülönítve kell megtervezni.
- 7.4. Kibocsátások esetén a vadászati hatóság fácányúk elejtésére adott külön engedélyében a tyúkok hasznosítási mértéke a 40%-ot nem haladhatja meg. A természetes tyúkállomány védelme érdekében a tojók lövése nem támogatott.
8. A vadgazdálkodási tájegység ragadozógazdálkodási irányelvei
- 8.1. Elsődrendű cél a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
- 8.2. A róka tavaszi becsült törzsállományának másfélszeresét kell eltávolítani a területről. A tervezett gyérítés 60%-át az év első felében kell teljesíteni.
- 8.3. A borz állománya esetében a további növekedés megakadályozása a cél, ezért a 0,5–0,7-es gyérítési rátát kell alkalmazni.
- 8.4. A tájegységben a nyestkutya és a mosómedve megjelenő egyedeit el kell eltávolítani.
- 8.5. Az aranyakál megtelepedésének a megakadályozása, illetve az állományának csökkentése a cél, ezért legalább 2-es gyérítési ráta előírása szükséges.
- 8.6. Csaliállatos élvefogó csapdák alkalmazása csak napi ellenőrzés mellett lehetséges, a csaliállat rendszeres takarmány- és frissvíz-ellátása, valamint 2-3 naponkénti cseréje mellett, úttól, lakott területtől távol.

4. melléklet a 14/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadgazdálkodási tájegység trófeabírálati irányelvei

Az elejtés szakszerűtlenségének minősítése során a táblázatokban részletezett hibapont megítélését a megadott trófeajellegek együttes értékelésével kell végezni, a hibapont-besoroláshoz minden paraméternek teljesülnie kell!

I. A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 201. számú Börzsöny-gödöllői, 202. számú Nógrád-cserhádi, 204. számú Cserhát-aggteleki, 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,3	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,8	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,0	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	75	20	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	6,2	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal

2	1. (2.)	1,7	35	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,6	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,8	80	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,8	90	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,2	45	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,6	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	80	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	9,5	100	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 203. számú Bükki vadgazdálkodási tájegységben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,1	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,6	45	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	2,8	50	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	3,8	60	20	szabályos, min. 3-as koronák, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	5,5	80	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	7,5	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal

2	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,0	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,3	55	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,0	65	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 10 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	5,8	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	1,9	45	–	Szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,8	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	70	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,0	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	8,5	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

II. A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 201. számú Börzsöny-gödöllői vadgazdálkodási tájegységben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 12 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,3	–	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	13	2,5	–	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	30	14	3	–	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,5	–	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	3	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát

3	1. (2.)		–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,7	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	16	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	17	4	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 202. számú Nógrád-cserhádi, a 203. számú Bükk-mátrai és a 205. számú Bükkaljai vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 10 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	25	12	–	–	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	25	13	–	–	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	–	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	15	2,5	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5	–	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

III. Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 204. számú Cserehát-aggteleki, 205. számú Bükkalja-taktaközi, 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységekben				
Hiba-pont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	200	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	320	4	szabályos hatos
	5. (5.)	360	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es, villás, tompa ágvég
	2. (2.)	270	2	szabályos hatos
	3. (3.)	330	3	szabályos hatos
	4. (4.)	380	4	szabályos hatos
	5. (5.)	430	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	300	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 201. számú Börzsöny-gödöllői, 202. számú Nógrád-cserhádi, 203. számú Bükk vadgazdálkodási tájegységekben				
Hiba-pont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege (g)	Ágak hossza (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	120		tömegre való kritérium nélkül, ha 13 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	180	2	szabályos hatos
	3. (3.)	250	3	szabályos hatos
	4. (4.)	300	4	szabályos hatos
	5. (5.)			
2	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 14 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	220	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	330	4	szabályos hatos
	5. (5.)			
3	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	250	3	szabályos hatos
	3. (3.)	300	4	szabályos hatos
	4. (4.)	350	5	szabályos hatos
	5. (5.)			

IV. Muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei

A muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 201. számú Börzsöny-gödöllői, 202. számú Nógrád-cserhádi, 203. számú Bükki, 206. számú Zemplén-bodrogi vadgazdálkodási tájegységekben			
Hibapont	Kos kora (év)	Csiga hossza legalább (cm)	Trófea összértéke (IP pont)
1	2.	43	szabályos
	3.	53	szabályos
	4.	63	szabályos és min. 185 IP pont
	5.	65	
2	2.	45	szabályos
	3.	57	szabályos
	4.	65	szabályos és min. 190 IP pont
	5.	68	
3	2.	50	szabályos
	3.	60	szabályos
	4.	70	szabályos és min. 195 IP pont
	5.	75	

Az Északi hegy- és dombvidéki Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeiben érett

- az a szarvasbika, amely elérte a 11 éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középag) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az a legalább 10 éves dámbika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amelynek tömege eléri a 3 kg-ot.

5. melléklet a 14/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásai

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásait a természetvédelmi kezelési tervek tartalmazzák. Ha a vadgazdálkodási tájegységben található védett természeti terület vonatkozásában nincsen kihirdetett kezelési terv, vagy annak vadgazdálkodásra vonatkozó előírásai nem rendelkeznek eltérően, akkor a következő természet- és tájvédelmi előírásokat kell figyelembe venni.

- Vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést is) nem járhat a védett természeti értékek és területek jelentős zavarásával, veszélyeztetésével vagy károsításával.
- Fokozottan védett madárfaj szaporodó-, költő-, táplálkozó-, telelőterületén vadgazdálkodási tevékenység csak úgy folytatható, hogy az ne zavarja jelentős mértékben annak élettevékenységét.

Nagyvad

- A nagyvadállomány csökkentése során kiemelt figyelmet kell fordítani a nőivarú nagyvadegyedek, különösen a muflon- és dámszarvas-, valamint a vaddisznóállomány fokozott hasznosítására.
- A nagyvadfajok takarmányozása, etetése – a vaddisznó intenzív vadászatát biztosító szórók üzemeltetésének kivételével – a vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést el nem érő védett természeti területeken tilos. A vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést elérő védett természeti területeken takarmányozás csak abban az esetben végezhető, ha a vadlétszám az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám alá csökken.

Vadgazdálkodási tevékenység

5. A vadászati, vadgazdálkodási tevékenység során különös figyelmet kell fordítani a gyepek megóvására, a gyepfelszín maradandó károsítása tilos.
6. A vadászat, vadgazdálkodás során keletkező hulladékokat a vadászatra jogosultnak a vadászterületről haladéktalanul el kell távolítani.
7. Januári és februári hajtó- és terelővadászatok helyét és időpontját a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
8. A 204-es és a 206-os vadgazdálkodási tájegységekben, az adott vadászati évben, februárban hajtó- és terelővadászatok nem végezhetőek.
9. Hattyúnyakkal való csapdázási tevékenység csak a természetvédelmi kezelővel egyeztetve kezdhető meg. Nagyragadozó (barna medve, farkas, hiúz) jelenlétének észlelése esetén a vadgazdálkodó tájékoztatja a tájegységi fővadászt, valamint a természetvédelmi kezelőt.

Vadgazdálkodási létesítmények, vadföld

10. Fokozottan védett természeti területen kizárólag hordozható les, szóró, épített vadbefogó létesíthető.
11. Erdőrezervátum és bioszféra-rezervátum magterületén semmilyen vadgazdálkodási létesítmény nem létesíthető, kivéve hordozható (mobil) magaslesek, amik csak augusztus 15. – február 28. között használhatók.
12. A természet védelméről szóló törvényben meghatározott lápok és források mint minden esetben országosan védett természeti területek vonatkozásában az alábbi előírás érvényesítendő: a lápok területén és a források 100 méteres környezetében szóró, vadetető, sózó nem létesíthető.
13. Állandó gyepterületeken (művelési ágtól függetlenül) vadászati, vadgazdálkodási létesítmények közül dagonya, vaditató, apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény nem létesíthető. Állandó gyepterületen takarmány nem tárolható.
14. Szórón kombájntiszta szemes takarmány, csöves kukorica, valamint répafélék és almatörköly használhatók.
15. Vadetetést, takarmányozást csak mesterségesen létesített vadetetőből lehet végezni. Lédús és erjesztett takarmányt csak tálcáról lehet etetni.
16. A szórók környezetében az esetlegesen megjelenő gyomnövényeket (parlagfű stb.) rendszeres kaszálással vagy nyúvással még magérlelés előtt el kell távolítani.
17. Sózók csak tuskósózó, sózóláda, oszlopsózó vagy sózóvályú formájában üzemeltethetők. A talajra sót szétszórni tilos.
18. A használaton kívüli, leromlott állapotú vadgazdálkodási-vadászati létesítmények elbontásáról és elszállításáról a vadászatra jogosult köteles folyamatosan gondoskodni a vegetációs időn kívül.
19. A téli etetési időszak után a nagyvadetetők környékén szétszórt szénát össze kell gyűjteni, illetve év közben legalább egy alkalommal az etetőhely körül felverődő gyomokat magérlelés előtt le kell kaszálni.
20. Fokozottan védett területen új vadföld nem létesíthető.
21. Művelt vadföldeken csak gabonafélék, legelő fűkeverékek és pillangósok termesztettek. A művelt vadföldeken a művelés során fokozott figyelmet kell fordítani a gyom- és inváziós növények terjedésének megelőzésére.

Zárt téri vadtartás, -kibocsátás, -telepítés

22. Kizárólag őshonos fajok repatriációs célú kibocsátása lehetséges. Egyéb vadfajok, illetve nagyvadtartásból származó vad szabad vadászterületre történő kibocsátása tilos.
23. Idegenhonos fajok betelepítése tilos. A spontán betelepülő idegenhonos fajok (mosómedve, nyestkutya) állományának felszámolására kell törekedni.

Apróvad

24. Azonos területre évente legfeljebb két alkalommal kerülhet sor apróvad-hajtóvadászatra.

Vízivad vadászat

25. Tómederben lóállás nem létesíthető.
26. Vizes élőhelyeken a vadászható ragadozó fajok gyérítése március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történjen.

Tűzokvédelem

27. Tűzok dürgő- és költőhelyen vadgazdálkodási és vadászati tevékenység (beleértve az őzbak vadászatát és a megelőző felméréseket is) csak a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetett módon történhet március 15. és július 1. között.
28. Tűzok dürgő- és költőhelyen szükséges a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
29. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vadászható ragadozó fajok gyérítésére vonatkozó előírások:
 - A gyérítés március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történhet.
 - A gyérítést nyílt területen (pl. gyepeken, szántókon stb.) április 15-ig kell elvégezni, ezt követően vonalas létesítmények (utak, csatornák stb.) mentén, nádasok, erdők, facsoportok stb. környezetében, a nyílt területek kíméletével történhet.
30. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vaddisznó tartós megtelepedését meg kell akadályozni.
31. Tűzokok tartózkodási helyén végzett éjszakai vadállománybecslést és reflektoros vadászatot a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
32. Téli időszakban vadászati- és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést, társas vadászatok stb.) a tűzokok tartózkodási helyeinek figyelembevételével történhet, különös tekintettel a ködös időszakokban.
33. Tűzokok tartózkodási helyét érintő társas vadászatok helyszíneit az idény megkezdése előtt a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
34. Tűzoktelelőhelyeken tarvadadászat a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon történhet. Az adott évi telelőhelyek pontosítását minden évben a tájegységi fővadász bevonásával egyeztetni kell a természetvédelmi kezelővel, melyet jegyzőkönyvben rögzítenek legkésőbb december 1-ig.

6. melléklet a 14/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Hosszú távú természetvédelmi célok

1. A természetvédelem hosszú távú, a vadgazdálkodás is érintő célja az ország teljes területén a biológiai sokféleség, valamint a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzése, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítása, az élőhelyvesztésből, az élőhelyek minőségének romlásából, illetve a fajok túlhasznosításából származó veszélyek csökkentése. Ennek érdekében a vadállomány igénybevitelével és terhelésével járó gazdasági, gazdálkodási és kereskedelmi tevékenységet a természeti értékek és rendszerek működőképességét és a biológiai sokféleséget fenntartva kell végezni.
2. A vadgazdálkodás, vadászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését, a fenntartható használatot, ami a vadfajok biológiai sokféleségre alapozott fenntartását jelenti. Az őshonos vadfajok vadászata csak olyan mértékű lehet, amely a faj természetes állományának sokféleségét, fennmaradását nem veszélyezteti.
3. A védett természeti, illetve a Natura 2000 területek általános és egységes természetvédelmi célkitűzése az azokon található védett, fokozottan védett, illetve közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve amennyiben a természeti értéket az extenzív területhasználat tartja fenn, az azt fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.
4. Kiemelt természetvédelmi cél azon vadászható fajok állományszabályozása, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerekre, a védett, illetve veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre túlzott terhelést jelentenek.
5. A vadászattal összefüggő jogellenes természetkárosító cselekmények megelőzése, felszámolása. A védett és fokozottan védett fajok egyedei elejtésének megakadályozása. A vadgazdálkodás során fokozott figyelmet kell fordítani a nagyvad populációsűrűségének szabályozására. Akkor létszámú nagyvad fenntartása a cél, amely
 - 5.1. nem veszélyezteti a taposásra, bolygatásra érzékeny természetes és természetszerű élőhelyeket, különös tekintettel a forrásokra, patak völgyekre, lápokra, magassásosokra, mocsárrétekre, zombékosokra, hegyi rétekre, erdőssztyepprétekre, a domb- és hegyvidéki sziklagyepekre, valamint karsztbokorerdőkre,

- 5.2. lehetővé teszi a védett és fokozottan védett, illetve veszélyeztetett fajok hosszú távú fennmaradását,
 - 5.3. nem veszélyezteti élőhelyének természetes folyamatait és biológiai sokféleségét,
 - 5.4. mellett az erdőgazdálkodás során a folyamatos erdőborítást megteremtő gazdálkodási módszerek hatékonyan alkalmazhatóak.
6. Olyan nagyvadgazdálkodást kell folytatni, amely elsősorban az őshonos, magas genetikai értékű állományok (gímszarvas, őz) minőségi és nem mennyiségi megőrzését tűzi ki célul.
 7. Nagyvadgazdálkodási célú berendezés csak a nagyvadállomány sűrűsége megfelelő szinten tartásának elérése érdekében létesüljön, minimalizálva a zavarást, a berendezés környezetének degradálódását és a tájesztétikai problémákat.
 8. Törekedni kell az ólomsörét használatának teljes körű kiváltására más, nem környezetszennyező technológiákkal.
 9. Törekedni kell a nagyvad intenzív takarmányozásának megszüntetésére. Hosszú távon jelentősen csökkenteni kell a kijuttatott takarmány mennyiségét. Az ökológiai vadeltartó képességnél magasabb nagyvadlétszám intenzív takarmányozással való mesterséges fenntartását mindenhol meg kell szüntetni.
 10. Kívánatos a nagyragadozók (farkas, hiúz, barna medve) állandó jelenléte, ezért a vadgazdálkodási tevékenység során figyelmet kell fordítani a megőrzésükre. Azon területeken, ahol e fajok tartós jelenlétére lehet számítani, a vadászatokat úgy kell tervezni, hogy az ne zavarja indokolatlan mértékben e fokozottan védett ragadozókat. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy e fajok egyedeit sem szándékosan, sem véletlenül ne ejtsék el.
 11. Javítani kell az őshonos, veszélyeztetett apróvadfajok, így különösen a mezei nyúl és a fogoly életfeltételein. A vadgazdálkodás során előtérbe kell helyezni az e fajoknak kedvező élőhelyfejlesztéseket és az e fajok számára kedvező vadföldgazdálkodást. Mindenképpen kerülni kell a túlhasznosítást. A szárnyasvadfajok esetében is a védelmet döntően a természetes állomány védelmével, nem pedig tenyésztett madarak kibocsátásával kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.
 12. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költséi időszakokkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalvét (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megszűnjön az ólomsörét használata.
 13. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természetszerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes, vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
 14. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 14.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 14.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a túzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.

- 14.3. Egyes fokozottan védett hulló- és kétéltűfajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
- 14.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
- 14.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

A belügyminiszter 22/2018. (VII. 3.) BM rendelete a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet módosításáról

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 101. § (1) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 40. § (1) bekezdés 20. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet II. Fejezete a következő 29/A. alcímmel egészül ki:
„29/A. Határbiztosítási távoltartás
37/A. § (1) A rendőr az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény 5. § (1c) bekezdése szerinti tartózkodás szabályai megszegésének felfedése esetén – a 9. § (1) bekezdésében meghatározottak alkalmazása mellett – arra kötelezi a szabálysértés elkövetőjét, hogy távozzon a tilalmazott területről.
(2) Ha az érintett az (1) bekezdés szerinti kötelezettségének nem tesz eleget, és ezzel a szabálysértést a rendőri felszólítás ellenére tovább folytatja, a rendőr mérlegeli az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjában meghatározottak szerinti előállítás alkalmazásának indokoltságát a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása érdekében.”
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

Az emberi erőforrások minisztere 16/2018. (VII. 3.) EMMI rendelete az új pszichoaktív anyaggá minősített anyagokról vagy vegyületcsoportokról szóló 55/2014. (XII. 30.) EMMI rendelet módosításáról

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 32. § (5) bekezdés x) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 92. § (1) bekezdés 3. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Hatályát veszti az új pszichoaktív anyaggá minősített anyagokról vagy vegyületcsoportokról szóló 55/2014. (XII. 30.) EMMI rendelet 1. melléklet 5. pont 5.1. alpontjában foglalt táblázat 73. sora.
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Dr. Kásler Miklós s. k.,
emberi erőforrások minisztere

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 12/2018. (VII. 3.) OGY határozata az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 3/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 3/2018. (V. 8.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

Bodó Sándor (Fidesz) korábban megüresedett jegyzői helyére
dr. Vinnai Győzöt (Fidesz)

az Országgyűlés jegyzőjévé megválasztja.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Hiszékeny Dezső s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 13/2018. (VII. 3.) OGY határozata az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról**

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat 1. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

a Nemzetbiztonsági bizottságba

Vargha Tamás (Fidesz) helyett
Halász Jánost (Fidesz)

a bizottság alelnökévé,

a Gazdasági bizottságba

Bencsik János (Fidesz) helyett
Barcza Attilát (Fidesz),

a Költségvetési bizottságba

Bodó Sándor (Fidesz) korábban megüresedett helyére
Böröcz Lászlót (Fidesz),

* A határozatot az Országgyűlés a 2018. július 2-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2018. július 2-i ülésnapján fogadta el.

a Nemzetbiztonsági bizottságba
Hubay Györgyöt (Fidesz)

a bizottság tagjává megválasztja.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Hiszékeny Dezső s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 14/2018. (VII. 3.) OGY határozata Burány Sándor országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*

Az Országgyűlés *Burány Sándor* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész KSB.671/2018/3-I. számú megkeresésével érintett ügyben felfüggeszti.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Hiszékeny Dezső s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2018. július 2-i ülésnapján fogadta el.

Helyesbítés

A Magyar Közlöny 2018. június 29-i 99. számának 5037. oldalán az ingatlan-nyilvántartási célú földmérési és térképészeti tevékenység részletes szabályairól szóló 8/2018. (VI. 29.) AM rendelet 8. mellékletében foglalt táblázat címe: „A területszámítás hibahatárai EOTR ingatlan-nyilvántartási térkép digitális átalakításával készült adatbázis esetén”

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.